

Aki bennetek van

(He That Is In You)

1963. november 10. Jeffersonville, IN. U.S.A.

¹ Köszönöm, Neville testvér. Áldjon meg az Úr!

Maradjunk állva egy pillanatig, míg imádkozunk! Hajtsuk meg most a fejünket! És mindazok, akik szeretnék, hogy megemlékezzünk róluk ebben az imában, emeljék fel a kezüket, és mondják: „Istenem, itt vagyok.”

² Szent és kegyelmes Istenünk, hozzuk Eléd ezeket az embereket az ő kéréseikkel. Kérték, hogy emlékezzünk meg róluk. És Uram, én is felemelem a kezem. Imádkozom, légy irgalmas hozzánk! Ismered a szükségünket és úgy imádkozunk, ahogyan tanítottál minket imádkozni: „Jöjjön el a Te országod! Legyen meg a Te akaratod, amint a Mennyben, úgy a földön is!” Atyánk, ma este irgalmat kérünk, a Szellem szabadságát, hogy tudjuk hozni az embereknek az Evangélium igazságát és amit ezen óra Üzenetének hiszünk, a Te Gyülekezeted számára. Urunk, imádkozunk, hogy mi is része legyünk annak a Gyülekezetnek, amelyet kihívtál az utolsó napokban. Atyánk, ha nem vagyunk a része, akkor mutasd meg nekünk, mit kell tennünk, hogy részesei legyünk! És adj nekünk kegyelmet és erőt ebben a nehéz órában, amely most a földön van, hogy megpróbálja mindazokat, akik itt laknak! Add nekünk Szent Szellemedet, hogy vezessen és irányítson minket, hogy végül, a végén békében mehessünk Hozzád az Örök Életre, amelyre minden hívő várt az idők kezdete óta. Segíts nekünk, Urunk! Jézus Nevében kérjük. Ámen.

Helyet foglalhattok.

³ Valóban hálás vagyok azért a kiváltságért, hogy ma este itt lehetek és Isten kegyelméért, amelyet Jézus által kaptunk.

⁴ És akkor a ma reggeli üzenettel kapcsolatban, szeretném, ha mindenki jól megértené. [*Lelkek, amelyek börtönben vannak most* című szolgálat volt a délelőtti szolgálat. – a ford.] Most bízom Istenben, hogy ez még nem az az idő. Értitek? De az Üzenet igazság. Az Üzenet igaz. El fog jönni. El fog jönni valamikor, ha ez nem az az idő. És ez annyira olyan, mint az az idő, hogy úgy éreztem magam, mint Pál régen, aki azt mondta: „Nem vonakodtam attól, hogy hirdessem nektek Isten teljes tanácsát” – látjátok, mindent, amit tenni kell.

⁵ Volt egy dolog, amit ma reggel tettem és sajnálom, hogy kimondtam. Megemlítettem egy testvér nevét, ami szerintem hiba volt. Nem kellett volna ezt tennem. Soha nem emlegetek senkit név szerint; ha esetleg a felvétel a kezébe kerülne. Szeretnék találkozni és beszélni vele, mert úgy gondolom, hogy ez a testvér egy nagyszerű ember, egy jó

ember, aki prédikált is itt, ennél a szószéknél, David duPlessis testvér. És nem akartam megnevezni. Aggódtam az üzenet miatt és így tovább, hogy mi van, ha ez az az idő és kimondtam a testvér nevét. Nem szoktam ilyet tenni. Sajnálom, hogy ezt tettem. Szeretem David duPlessis testvért. Ő a testvérünk és úgy gondolom, hogy egy ilyen okos embernek jobban el kellene igazodnia az Írásokban.

Elmondom, miről van szó. Volt egy beszélgetés, ahogy David és én...

⁶ Egyszer beszélt az egyik összejövetelemen. Pontosan ennél a szószéknél prédikált, vagyis a régi gyülekezetben, pontosan ennél a szószéknél. A testvére, Justus volt a tolmácsom Dél-Afrikában, ahová most visszatérek. Remek családból származnak, pünkösdi otthonból, igazán remek emberek. David, ha jól tudom, egy időben a Világ Pünkösdi Gyülekezeteinek elnöke volt, a Pünkösdi Világkonferencián. Az egyik elnök volt. Később az Egyesült Államokba jött és letelepedett Texasban Gordon Lindsay testvérnél, majd elkezdett prédikálni különböző helyeken.

⁷ De szerintem a mi drága testvérünk ott hibázott – ahogy én, vagy bárki más is hibázhat, – hogy elkezdett a magasrangúakkal foglalkozni. Folyamatosan a Princeton Egyetemről és azokról a helyekről beszélt, amelyek meghívták őt, azt gondolva, hogy helyesen cselekszik és táplálta a gépezetet; látjátok. És mennyire örült!

Nem csak ez, hanem a Teljes Evangéliumi Üzletemberek is, akik világszerte szponzorálják az összejöveteleimet. Értitek? Én szeretem azokat az embereket, látjátok, de biztosan nem értek egyet velük az elveikben, amik... Elhagyták azt, ahonnan indultak, az elveiket és most olyanok lettek, mint bármelyik más szervezet vagy bármi más. Értitek? És az a helyzet, hogy nem próbálnak pünkösdiek maradni, hanem próbálják pünkösdöt keverni a többiekkel.

⁸ És számomra úgy tűnik, hogy duPlessis testvér, egy ilyen csodálatos, kiváló ember, elég jól ismerhetné a Szentírást ahhoz, hogy amikor látja az alvó szüzet, hogy Olajat akar venni, akkor tudja, hogy az idő lejárt. Értitek? Emlékezzetek, amikor Olajat akart vásárolni, már nem volt Olaj. Ez a Szentírás. És azt mondták a Gyülekezetnek: „Adjatok nekünk az Olajotokból!” De nem kaptak. Lehet, hogy ugráltak fel-alá, nyelveken szóltak és még sok minden mást is tettek, de Isten saját Szava szerint nem kaptak. És kint maradtak a külső sötétségben; ahol sírás, jajgatás és fogcsikorgatás volt, amikor a kiválasztott Menyasszony bement. A bölcs szűznek volt Olaja a lámpásában.

⁹ Na most, én... ismerek egy másik embert, nemrég történt valami. Az a helyzet, hogy ezek a kedves emberek, látjátok, egy kicsit, egy kis befolyással rendelkeznek az emberek között. Tudjátok, hogy értem. És az első dolog, hogy úgy érzik, hogy ezt Isten teszi. És sokszor az ördög teszi. Értitek?

¹⁰ Jézusnak lehetősége volt Heródes elé járulni; sokak előtt volt lehetősége és látványossággént akarták használni Őt.

Mindannyian ezt próbálják tenni pünkösddel. Pünkösöd ezekből a dolgokból jött ki azért, hogy különb legyen. „És mint a disznó a sárba, és a kutya a hányadékára, visszatérnek újra” – és most az ökumenikus tanácsba. Értitek? Ez nagyon rossz. Szégyen.

¹¹ Isten tartson meg engem kicsinek és alázatosnak, hogy ki tudja nyilatkoztatni az Ő Igazságát! Értitek? Soha nem akarom azt tenni; nem kellene ragyogó fények, ragyogás és csillogás a világ felé. Hadd járjam az Úr kevés megvetettjének útját! Hadd maradjak az Igével!

¹² Tehát szóba hoztuk az ökumenikus tanácsot, amely kiegyezik Vatikánnal. Mit gondoltok, az Igén meg tudnak egyezni? Szervezetileg talán igen, de az Igén nem. Értitek? Így van. Nincs helye a kompromisszumnak. Szervezetként mind ugyanolyan, minden ugyanaz; tökéletesen összhangban van; anya és lánya. De amikor erről az Igéről van szó, akkor ugyanolyan határozottan ellenzem a metodistákat, a baptistákat és a presbiteriánusokat, mint a katolicizmust, mert az Ige szerint ez anya és lánya. Én ezen Ige mellé állok, látjátok, *Ehhez tartom magam*, minden Szavához.

¹³ Nos, ez a drága testvér, ő és a felesége közeli barátom. Sokan láttátok a magazint, amiben ez a drága, Isten által küldött testvér hogyan engedhette meg a feleségének... Valaki azt mondta, hogy úgy néz ki, mint Jacqueline Kennedy, és ő feltupíroztatott egy olyan nagy frizurát, meg ilyenek. Mi ez? Mindig olyan emberekkel volt egy társaságban és végül...

Ha egy jó férfi elvesz egy rossz nőt, akkor vagy a nő válik jóvá, vagy... Úgy értem, ha egy jó férfi elvesz egy rossz nőt, akkor vagy a nő válik jóvá, vagy a férfi válik rosszá. Mutasd meg, milyen társaságban vagy és megmondom ki vagy! A hasonló tollú madarak gyűlnek egy csapatba. Tartsátok magatokat távol a csillogó dolgoktól!

¹⁴ A minap lemásztam egy bányába, messze az arizonai és mexikói határ hegyeinek tetején. Sothmann testvér, aki itt ül, és én együtt voltunk ott. Bemásztam oda és kibányásztam egy csomó... Pontosan úgy néz ki, mint az arany. De az egyetlen módja, hogy megmondod, hogy az nem arany az, hogy csillogóbb, mint az arany. Csillog. Az arany pedig nem csillog, hanem fénylik. Értitek? Ezt a „bolondok aranyának” hívják. Még annyit sem ér, mint a szikla, amiben benne van. Vas-piritnek hívják. Azt hiszem, a... A tudósok azt állítják, hogy a víz és a szivárgó savak és egyébek soha nem jutottak el oda annyira, hogy megkeményítsék és arannyá alakítsák. Szóval... jobban ragyog, de nincs meg benne a kémiai anyag.

És pontosan így van ez a sok ál-kereszténységgel is, látjátok. Ragyog és olyan, mint Hollywood. De a Gyülekezet az Evangéliummal fénylik.

¹⁵ Billy épp most mutatta meg nekem, egy testvérnő itt, volt olyan kedves, hogy megszerezte a *Life* magazint, ezt a képet a hét Angyalról, kinagyította, fogta és elküldte nekem. Ez az a kép. És most, ha megfigyelitek itt, ahogy távoztak, felemelkedtek, amikor

az Angyalok elhozták az Üzenetüket, az piramis alakú volt; pontosan úgy, ahogy három hónappal azelőtt elmondtam nektek, hogy milyen lesz. Ugye így van?

És az Angyal, amelyik jól kivehető, a szárnyai hátul, hátrafelé... Emlékeztek? És azt mondta: „A feje... Ilyen sebességgel jött.” Láttátok a szárnyait *ott*? És *ott* van az Angyal, pontosan úgy, ahogy elhangzott.

¹⁶ Na most, erre csak Isten képes. Van itt egy fénykép egy asszonyról is, aki azt mondta... Sokszor az emberek azt mondják...

¹⁷ A megítélés így szólt: „Ez a személy halálos árnyék alatt van, sötét árnyékban.”

¹⁸ Most azt mondják: „Nos, csak azt mondja.” Látjátok, ezek azok az emberek, akik nem tudnak végigmenni az úton, nem értik. Veletek együtt kiabálhatnak, beszélgethetnek veletek, de amikor arról van szó, hogy teljes szívvel és lélekkel higgyenek, akkor nem tudják megtenni.

De látjátok, ha Isten benne van, és szól az Igazság, ez a történelem utolsó időszaka. Ez a világ történelmének utolsó szakasza. Éppen záródik. Egy nap már nem lesz több idő. Isten mindent megerősít, mind szellemileg, mind tudományosan.

¹⁹ Amikor kisfiúként azt mondtam: „Egy Fényoszlop, ami úgy nézett ki, mint egy csillag.”

²⁰ Hányan emlékeztek még a régi időkre, amikor „Csillagnak” hívták? Amikor megjelent itt a folyón, amikor azt mondta: „Mint Keresztelő János, elküldve...”

²¹ Most végül lejött, és lefényképezték. Volt itt valahol egy képünk róla. Igen, azt mondják, a sarokban van, de nem látom. Tudományosan igazolva, hogy ez az igazság.

²² Tehát elhangzott, hogy a személy „árnyék alatt” volt. Nos, volt itt egy asszony, egy fényképen. Ott van, rendesen, mint bármely másik fénykép; mint amelyet egy ilyen gép készít. Azt mondtam... Valaki tűnődött ezen. És azt mondtam az asszonynak: „A halál árnyéka alatt élsz, rákos vagy. Van egy sötét árnyék.” Odafordult és lefényképezte. Az asszony volt már itt, hogy bizonyosságot tegyen, és lehet, hogy ma este is itt van, amennyire tudom.

Tehát... „Ott van az asszony, mintha fekete csuklya lenne rajta.” Rendben. Tehát itt van a tudományos bizonyíték, hogy ez az igazság. És közvetlenül azután, hogy az asszony egészségesnek lett nyilvánítva, elkészítették a fényképet, és az már nem volt ott. Akkor mit érzékelt a lencse? És mi ment el, ami már nem volt a lencsén, amikor elhangzott, hogy meggyógyult? Értitek?

Tehát, itt állva mondtam nektek, hogy Angyalok fognak jönni.

²³ Fred testvér, aki egyike... Nemrég láttam Fred testvért. Azt hittem, itt van ideát, de szem elől tévesztettem. Ó, ott van hátul, így igaz. Három kilométerre, vagyis két-három kilométerre állt attól a helytől, ahol én voltam; hallotta a robbanást, érezte a köveket meg minden mást, amikor bekövetkezett. Igaz, Fred testvér?

És ott voltak az Angyalok, akik el lettek küldve az Üzenetükkel. És itt van még a piramis formája is, ahogy mutattam nektek, hogy milyen lesz, elmondtam nektek, hogyan fognak állni, mielőtt elmentem.

Fénykép fénykép után, szerte a környéken, egészen Mexikóig; 48 kilométer magas és 43 kilométer széles. Olyan magasan, hogy még a nedvesség sem juthat fel... A nedvesség nem jut fel 13-14 kilométernél magasabbra, aztán olyan helyen voltak, ahol nincs semmi, ami nedvességet képezne. Értitek? És ez, azt hiszem, vagy 43 kilométer magas és 48 kilométer széles volt, vagy pedig... vagy 48 kilométer magas és 43 kilométer széles. Vagy az egyik vagy a másik. Megírta a *Life* magazin, vagy a *Look*. Melyik volt, a *Look* vagy a *Life*? A *Life*, a *Life* magazin. Azt hiszem, a május 17-i szám. Az az.

²⁴ Most hát itt van, tudományosan is igazolva, hogy ez az Igazság, ezért nem aggódunk amiatt, hogy ez vajon igaz-e. Mind tudományosan, mind szellemileg, ami elhangzott, az be is teljesedett. Tehát a Hét Pecsét üzenete, zárásukban az egész Biblia üzenete. A Hét Pecsét lezárja az Újszövetséget és lepecsételte azt. Így igaz. Most már tudjuk, hogy ez így van a prófétai kijelentés, a tudomány és az Ige alapján. Hárman is tanúskodnak arról, hogy ez az Igazság.

²⁵ Ezért tudjuk, hogy a végidőben vagyunk. Itt vagyunk. Nem tudom, milyen messze vagyunk, én... Ő soha nem fogja ezt tudatni velünk, mert az Ő eljövetele olyan lesz, „mint a tolvaj éjjel”. Barátaim, testvéreim, legyünk készen, akárhogyan is lesz! Tisztítsuk meg magunkat! Értitek? Mert a világ tovább fog menni. Egyáltalán nem fogják tudni, hogy megtörtént. Amikor az irgalom kapui bezárulnak, a prédikátorok az üdvösségről fognak prédikálni, megtérésre fogják hívni az embereket és minden megy tovább, mint eddig. Más korokban is így volt és ebben a korban is így lesz.

És az Elragadtatás olyan hirtelen és gyors lesz, hogy nem is fognak hiányozni a világnak, hogy eltűntek. Bizony. Nem fognak tudni róla semmit. Ő eljön, és elviszi a Menyasszonyt. Eltűnik és nem fognak tudni róla semmit.

Tehát legyetek imádságban! Imádkozzatok értem! Én is imádkozom értetek. Nem tudjuk, mikor lesz az az óra, de hisszük, hogy hamarosan meglesz. Tartsátok magatokat távol a csillogó dolgoktól! Maradjatok az Evangéliummal, maradjatok pontosan ott és imádkozzatok!

²⁶ Billy írt nekem egy levelet, vagyis inkább egy kis üzenetet, és azt írta, hogy valaki szeretne bemutatni egy babát. Ha ez igaz, (igaz?) emelje fel a kezét, ha valaki... Igen, két baba. Rendben, hozzátok őket ide most! És Neville testvér... És talán a zongoránál ülő testvérnő idejöhetne egy pillanatra, a kisbabák bemutatására. Nem akarunk semmit kihagyni.

²⁷ Ne feledjétek, holnap este ilyenkor, ha az Úr is úgy akarja, New Yorkban leszek. És megyünk a csatatérre, hogy „megvívjuk a hit nemes harcát”.

²⁸ Tehát ide, testvérnő, ha megtennétek. Itt elöl, és én felveszem őket. Igen, asszonyom. Köszönöm. És most mi...

²⁹ Hányan imádkoznak értem? Nos, ha Isten is úgy akarja, – és remélem, hogy akarja, – egy hét múlva, vasárnap... Ha Neville testvérnek is megfelel. [Neville testvér azt mondja: „Rendben van.” – a szerk.] Vasárnap, egy hét múlva, visszatérek, úton Louisiana felé, és megállok egy összejövetelre itt, a gyülekezetben.

³⁰ Szeretném megköszönni mindenkinek a kedvességét. Az a hölgy, aki küldte nekem azt a cukorkát... Nagyon hálás vagyok érte. Nem tudom, ki volt az a hölgy. Valaki küldött nekem egy doboz cukorkát és néhány ilyen kis puffancsot. Nagyon, nagyon finom volt. Még most is el vagyok telve tőle, és... köszönöm. És azt gondoljátok, hogy ezek a kis dolgok nem sokat jelentenek? Dehogynem! Egy kis jel. És különböző emberek átadták a kis szeretet-ajándékaikat. Megmutatták Billy Paulnak, odaadták azokat. Én... én megértem, látjátok. Nem is tudjátok, mennyire hálás vagyok érte! Isten áldjon meg titeket! Én emlékezni fogok rá, látjátok, mennyivel inkább meg fog Ő emlékezni erről. „Amennyiben megtettétek a legkisebbel az enyéim közül, Velem tettétek.” Értitek? Nos, akkor irgalom lesz bemutatva azok felé, akik irgalmasak voltak.

³¹ Most pedig, van itt néhány remek kispajtás. Megkérhetném... Szeretném, ha ott maradnátok és elénekelnék a *Hozzátok be őket* című éneket utána. Rendben, testvérek, gyertek fel ide egy percre!

Nos, itt van az első; egy kis barna szempár néz rám, nagy, aranyos mosollyal. Egy kislány. Mi a... [Az anya azt mondja: „Sharon Rose.”] Sharon Rose, szerintem ez egy nagyszerű név. [„Az ön kislányáról neveztük el, Branham testvér.”] Az én elhunyt kislányom után. [„Még mielőtt megszületett, elneveztük, Branham testvér.”] Elneveztétek, mielőtt megszületett volna. Ha kislány, akkor Sharon Rose-nak akartátok elnevezni. [„Biztosak voltunk benne, hogy kislány lesz. Annak kellett lennie.”] Annak kellett lennie. [„Sharon Rose Goodman.”]

Tudják mit? Nem tudom, hogy tudjátok-e vagy sem, de ha a feleségem itt állna, valószínűleg elájulna. Ez ugyanolyan ruha, mint amilyen a kislányomnak volt a bemutatóján, a kis Sharon Rose-nak. Ő hadd éljen, mert Isten felvitte az én kislányomat. Mi a vezetékneved? [Az anya azt mondja: „Goodman.”] Innen, a városból vagytok? [„Chicagóból.”] Chicagóból. Goodman testvér és testvérnő, Isten áldjon meg titeket!

Tudjátok, az én kis Sharonom is így nézett ki. Nem hiszem, hogy itt bárki is emlékszik rá a kinézete alapján. Ilyen kis barna szemei voltak, mint az anyukájának, nagyon édes kislány volt, sötét hajjal. Körülbelül...

Hány hónapos a baba? [Az anya azt mondja: „Öt hónapos.”] Öt hónapos. Ő nyolc hónapos volt, amikor Isten Magához szólította. Nem sokkal azután láttam őt. Ismeritek a történetet. [„Megvan otthon, kazettán.”] Megvan nektek otthon, kazettán.

Sharon Rose az Igéből van. A „Sáron rózsája” kifejezésből jön. És az Úrnak szüksége volt egy ilyen kicsinyre az oltáránál, ezért elvitte. Értitek? Én majd újra vele leszek. Legyen a ti kis Sharonotoknak olyan élete, amely beteljesíti azt, amit az én kislányom élhetett volna itt a földön! És legyen majd ott veletek a Dicsőségben, ahogy én is érzem, hogy az én Sharonom velem lesz.

Hogy vagy? Látjátok? Ő aztán egy barátságos kis teremtés! Ezt nézzétek! Csak úgy mosolyog!

Hajtsuk meg fejünket!

Kedves Istenünk, miközben ezt a kis kincset, a kis Sharon Rose-t a kezemben tartom, Te tudod, Uram, milyen gondolatok vannak a szívemben, ezért nem kell kimondanom. Áldott legyen a mi Urunk, Istenünk, Aki adja ezeket a kis drágaköveket a szívünknek! Áldd meg a Goodman-házat! Áldd meg a szülőket, akiknek megtiszteltetés, hogy ilyen ékkövük lehet az otthonukban! Hadd maradjon meg az ő otthonukban, Urunk! És ha lesz holnap, tedd őt a holnap tiszteletreméltó hölgyévé!

És most, Urunk, Istenünk, engedelmeskedünk annak a megbízatásnak, amit a példádval hagytál ránk, ahogy karjaidba vetted a kisgyermekeket, megáldottad őket, és azt mondtad: „Engedjétek Hozzám jönni a gyermekeket!” És ők elhozták ezt a kisbabát hozzám, a szolgálóhoz, ahogyan mondtad, hogy szolgálóid folytassák a Te munkádat. És itt állnak a szolgálóid, Neville testvér, Capps testvér és jómagam. És most, Urunk, Istenünk, az apa és anya karjaiból átadjuk Neked a kis Sharon Rose Goodmant, akit Jézus Krisztus Nevében egy szolgáló életre szentelünk. Ámen.

Isten áldjon meg titeket! [Goodman testvérnő azt mondja: „Branham testvér, még öt gyermekünk van otthon, két lány és két fiú.”] Öt kicsi, ezen kívül! [„Igen.”] Milyen szép dolog! Isten áldjon meg, Goodman testvér! Isten áldjon meg, Goodman testvérnő! És az Úr áldja meg a kis Sharont!

Üdvözöllek, testvér. Lássuk csak... Arnett. [Az apa azt mondja: „Arnett.”] Arnett. Arnett, így van. [„Rólad kapta a nevét.”] Igaz ez? William, William Arnett? [„James William Arnett.”] James William Arnett. Remek srác. Tudjátok, máris van néhány közös vonásunk, neki és nekem; a nevünk, és ugyanúgy van elválasztva a hajunk. Remek fiú, Jimmy. Azt hiszem, így hívod, James? [„James.”] Akkor James, rendben.

Vajon megfoghatom? [„Lehet, hogy megengedi.”] Nem tudom. Nos, Jimmy, hát, mi igazi jóbarátok vagyunk. Ugye tudod? Rendben.

Hajtsuk meg a fejünket!

Uram, Istenem, megáldottad ezt az otthont, az Arnett család otthonát ezzel a kedves kisfiúval. Imádkozom, hogy áldd meg az apukát, az anyukát, szeretteit. Ők keresztények. Az apa keményen küzdött a cigaretta és különböző dolgok ellen, egészen... Egy napon jött a válasz: „ÍGY SZÓL AZ ÚR”. Olyan volt, mint az az asszony, aki kitartóan el akart jutni oda.

Bár a vállalkozása odalett, és úgy tűnt, hogy minden kudarcot vall, mégis pénzének egy részét félretette, és várt a személyes beszélgetéseken, míg egy reggel meg nem történt. Hitt benne, hogy meg fog történni.

Most pedig hozza ezt a kisfiút, akivel megáldottad, ó, Istenünk, a házasságuk gyümölcsét. Megáldom ezt a kis James William Arnettet, Jézus Krisztus Nevében. Adj neki hosszú életet! Tedd őt az Evangéliumod méltó emberévé a jövőben, ha még van jövő! És végül, hadd legyünk ott együtt az eljövendő Királyságban! Mi, a Te szolgálói, kezeinket ráhelyezzük és Jézus Krisztusnak szenteljük őt, egy szolgáló életre. Ámen.

Áldjon az Úr! Isten áldjon meg, testvér! Van még kettő? Ugyanolyanok. Rendben.

Azt hiszem, hogy szinte te emelhetnél fel engem, ahelyett, hogy én emeljelek fel téged. Ó... [Arnett testvér azt mondja: „Ő Al.”] Alfred, Al és Martha. Hadd lássa őket a gyülekezet! Szeretném, ha látnák a gyermekeket. Úgy gondolom, amikor kicsik, fiatalok, nagyon aranyosak.

Most pedig tegyük rájuk a kezünket!

Mindenható Istenünk, mi, a Te szolgálói, kezeinket hasonlóképpen ezekre a gyermekekre helyezzük, a kisfiú bátyjára és nővérére, akit odaszenteltünk itt. Kezeinket rájuk helyezzük, hogy legyenek Neked szentelve, anyjuk és apjuk karjaiból átadva Jézus Krisztus karjaiba egy szolgáló életre, Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

Isten áldjon titeket, Al és Martha! Testvérnő, nagyon örülök, hogy újra látlak. Az Úr legyen veletek!

Ez a fiatalember egy remek legény. Régen én is félre tudtam így fésülni a hajamat. Hogy hívják? [Az apa azt mondja: „Terrell Keith Walker.”] Ke... [„Terrell Keith Walker.”] Herrell Keith Walker. Milyen remek fiú!

Kíváncsi vagyok, nem tudom, úgy néz rám, mintha megengedné. Vajon megfoghatom? [A baba megszólal – a szerk.] Igaz, Keith? Ó, milyen jó fiú! Persze. Hát nem aranyos kisfiú? Herrell. [Az anya azt mondja: „Terrell.”] Terrell Keith Walker.

Mindenható Istenünk, a szülők karjaiból Jézus Krisztus karjaiba adjuk át a kis Terrell Keith Walkert. Kezeinket ráhelyezzük, hogy odaszenteljük őt a Mindenható Istennek. Ahogy az apa és az anya szeretné, hogy ez a kisgyermek Isten ismeretében nőjön fel. Ha van holnap, tedd őt ezen odaszentelés méltó szolgájává, mert mi, a Te szolgálói, kezeinket ráhelyezzük erre a kisgyermekre és odaszenteljük őt az Úr Jézus Krisztusnak. Ámen.

Isten áldjon meg téged, Walker testvér! Ő a feleséged? [Walker testvérnő azt mondja: „Igen, uram.”] Nagyon jó. Szép kisfiad van és Isten áldjon meg téged is!

[Gramby testvér beszél Branham testvérhez – a szerk.] Rendben, uram. [Gramby testvér folytatja a beszédet.] Igen. [„És imádkoztál érte, amikor megszületett. Az állkapcsában egy csomó volt. Imádkoztál érte és az azonnal eltűnt.”] Ez a kislány,

Grimsley testvér, a mi... [A testvér azt mondja: „Gramby.”] Gramby. Összekevertem. Van egy Grimsley testvér, folyton...

Gramby testvér hozza ezt a kislányt. Amikor megszületett, nagy csomó volt az arcán. Imádkoztam érte és a csomó eltűnt. Most pedig imádkozni szeretnének, mert... A szülők keresztények? [„Nem keresztények.”] Nem keresztények. Attól tartanak, hogy egy gonosz szellem keríti hatalmába a gyermeket és azt akarják, hogy eltűnjön.

Imádkozzunk!

Úr Jézus, amint ez a kisgyermek az oltár fölött van... Akinek kegyelmet adtál, eltávolítva a szájában lévő daganatot. Most egy gonosz szellem próbálja átvenni a gyermek életét. Nincs kétségem afelől, hogy használhatod ezt a kislányt és ez is a terved, de Sátán próbálja megakadályozni ezt a tervet. Ezért Jézus Krisztus Nevében felszólítjuk Sátánt, hogy vegye el a kezét és magát ettől a gyermektől; miközben átadjuk őt az Úr Jézus Krisztusnak, Isten dicsőségére. Ámen.

Gramby testvér, higgy! A gyermek túl kicsi ahhoz, hogy higgyen, de úgy lesz.

³² Szeretem Őt. Ti is? Csodálatos az Úr. Nos, mindenki... Ma este megígértem, hogy nyolc harmincra végzek, így még fél óráam van. Most nem tudom, hogy ez hogyan lesz. Lehet, hogy egy kicsit később fogunk végezni. De most...

³³ Örülök, hogy ma reggel látom itt Dauch testvért. Nem tudom hová ment a másik férfi, de ma reggel, ha volt belőle valaha másodpéldány, ott ült mögötte egy férfi, aki tökéletes hasonmása volt. Azt kérdeztem: „Melyikük Dauch testvér?” Ide-oda néztem, és már meg akartam szólítani, de annyira elmerültem az üzenetben. Tudod, Dauch testvér, pont’ úgy nézel ki, mint régen. Annyira örülök, hogy ilyen állapotban látom őt.

³⁴ Nemrég kaptam egy távolsági hívást Tucsonból, hogy imádkozzak érte újra, mert valami történt vele. Dauch testvér, azt hiszem, kilencven vagy kilencvenegy éves. Kilencven éves, azt hiszem, vagy kilencvenegy. És a test elhasználódik. „Sok baja van az igaznak, de Isten mindegyikből megszabadítja.” És egyszer, amikor a test eljut majd oda, hogy már nem bírja tovább, tudom, hogy lesz egy Kéz amibe ő kapaszkodni fog. Még ha csak egy porkupac lesz is, Isten megígérte, hogy az utolsó napokban újra feltámasztja. És én annyira hálás vagyok.

³⁵ Emlékszem Dauch testvérrre, amikor idejött a medencéhez, hogy megkeresztelkedjen Jézus Krisztus Nevében, és még ruhája sem volt, amiben megkeresztelkedhetett volna, de mégis jönni akart. És Isten kegyes volt ehhez az emberhez. Gondoljatok csak bele, húsz évvel túllépte azt az időt, amit Isten ígért neki! Látjátok, mi ez, ha nem kegyelem?

És ráadásul a múltkor is teljes szívelégtelenséggel és szívrohammal feküdt, látjátok. És Isten meggyógyította ezt az embert, és felemelte onnan, azonnal. És azt hiszem, azóta az orvosa meghalt. Igaz? Én nem... Igen, még az orvos is, a zsidó orvos, aki kezelte, és egyebek, a folyosón állt és beszélt nekem róla, ő már elment. Értitek?

Uram, milyen nagy, milyen mély a Te szereteted! Milyen nagy a Te szereteted!

³⁶ Most van itt néhány zsebkendő, amelyekért imádkozni fogunk néhány perc múlva. De előbb egy kicsit beszélni fogok a hitről, aztán meglátjuk, hogy az Úr hogyan vezet minket, mit fogunk tenni onnantól kezdve. Nos, hagyjuk ezt Őrá, ez a legjobb megoldás! Ó, együtt ülve mennyei helyeken!

³⁷ Ma beszéltem néhány barátommal, miután kijöttem a Blue Boar-ból. Azt mondtam: „Maradtok az istentiszteletre?”

³⁸ „Igen.”

³⁹ Azt mondtam: „Valószínűleg éjfélig vagy egy óráig kell vezetnetek.” Számításaik szerint reggel hat körül érnek haza; hosszú út áll előttük. Ne feledjétek, ők is emberek és ugyanúgy elfáradnak, mint én. Messze, Tennessee-be és környékére mennek. Az Úr áldja meg őket!

⁴⁰ Annyi mindent mondhatnék, hogy egyszerűen az összes időt elhasználnám. De nem látlak titeket olyan gyakran és én... valahogy egyszerűen csak szeretek beszélgetni veletek. De ha nem lesz alkalmam elmondani mindazt, amit rólatok gondolok, itt... Értitek?

El akarom mondani a testvéreknek. Néhányan közülük lemondták az összejövetelüket.

⁴¹ Jackson testvér ma reggel itt egy gyönyörű magyarázatot adott egy ismeretlen nyelvről, amin egy testvér beszélt, és megerősítette, hogy ez Isten volt. Észrevettétek, hogy soha nem mondta, hogy nem tévedett, soha nem mondta, hogy nem úgy volt; csak figyelmeztetett, hogy figyeljünk. Értitek? Szóval, Junior testvér ma reggel itt volt és lemondta az összejövetelét. És tudom, hogy más testvérek is, más gyülekezetek, itt Sellersburg-ben.

⁴² És Ruddell testvér, itt volt ma reggel. Nem tudom, hogy ma este itt vannak-e vagy sem. Rendben, újra itt vannak ma este. Nos, az Úr áldjon meg téged, Ruddell testvér! És te...

Egyszerűen nem is tudom kifejezni, amit gondolok. De talán... Nos, amikor átjutunk a másik oldalra, le szeretnék ülni veletek tízezer évre, egyenként, látjátok. Akkor majd mindent átbeszélünk.

⁴³ És mivel az aratnivaló beérett és kevés a munkás, vágjunk bele! Esetleg ülhet itt egy bűnös is. Lehet, hogy van valaki, akinek ma este megváltozhat az egész élete.

És ha reggel még nem volt itt az ideje, akkor ma este lezárulhatnak a könyvek. Emlékezzetek, senki sem jöhet be többé, amikor azok a nevek meg lesznek váltva!

Mielőtt továbbmennék, mindenki figyeljen nagyon jól, mielőtt felolvasom a Szentírást!

⁴⁴ Mindazoknak, akik valaha meg lesznek váltva, Isten már a világ teremtése előtt beírta a nevüket a Bárány Életkönyvébe. Hányan tudják ezt? Ez áll a Szentírásban. [Üres hely a szalagon – a szerk.] Az antikrisztus az utolsó napokban annyira hasonló lesz az igazihoz, az igazi Gyülekezethez, minden olyan lesz, mint Júdás volt, hogy ha lehetséges lenne, még a Választottakat is megtévesztené. Ugye így van? De senki sem jöhet Jézushoz, hacsak nem Isten küldi őt és mindazok, akiket Isten Neki adott, Hozzá fognak jönni. És amikor Ő elveszi azt a Könyvet, az utolsó név...

⁴⁵ Látjátok, a lutheránus korban mindet kihúzta. Wesley korában mindet kihúzta. A különböző korokban és a pünkösdi korban is kihúzta őket. Ők itt vannak, nem lesznek megítélve azokkal együtt. Ők elragadtatnak. És amikor az utolsó név kijön, aki be lett írva a Bárány Életkönyvébe, Aki a világ alapítása előtt megöletett; amikor az utolsó név is meg lesz váltva, az Ő munkája befejeződik, előjön, hogy igényelje azt, amit megváltott. Ezért sajog a szívünk. De még ha ezer évvel is tovább menne, senki sem lenne megváltva.

És senki sem lehet megváltva, hacsak nem lett belehelyezve a Bárány Életkönyvébe a világ alapítása előtt. Kik ők? Nem tudom. Senki más sem tudja, csak egyedül Isten. Bízom benne, hogy mindnyájunk neve szerepel abban a Könyvben. Ha az enyém ott van, akkor biztosan ott leszek; ha nincs, akkor nem leszek ott. Ennyi az egész. Látjátok, ez csak Istenen múlik. „Nem azé, aki akarja, nem azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené.” Értitek?

⁴⁶ Most pedig közelítsünk az Igéhez teljes tisztelettel és őszinteséggel! Hiszem, hogy ez az egyik dolog, amit tennünk kell, látjátok. Hagyjuk abba a sok értelmetlenséget! Legyetek tiszteletteljesek, őszinték!

Figyeltem néha azokat a megvallásokat, amikor... a televízióban, amikor Billy Graham összejövetelet tartott. Semmi bajom Billy Grahammal. Az az ember csodálatos üzenetet prédikált ott Kaliforniában akkor este; pontosan ugyanazt, amit én is prédikáltam itt nemrég Dánielről: „Megmérettél a mérlegen és híjával találtattál.” Hányan látták? Gondolom, sokan közületek.

⁴⁷ Nézzétek, észrevettétek azokat az embereket, akik a sorok között jöttek, rágóztak, nevetgéltek, egymást veregették? Az nem Élet és halál között való járás. Az nem a bűnbánat és megtérés. Értitek? Az csak az, amit Billy mondott: „Döntést hozni.” És egy hideg beleegyezés, könnyek nélküli döntés semmit sem ér, egyáltalán semmit. Bánnod kell a bűnt és el kell fordulnod attól.

És Billy maga mondta: „Bizonyos, hogy harmincezerből nem lehet harmincat találni egy év múlva.” A minap azt mondta: „Mi a baj New Yorkkal? Nagyszerű összejövetelem volt ott és mi történt? A bűn rosszabb, mint valaha.”

⁴⁸ És ez tovább fog romlani. Nem lesz újra... nemzeti bűnbánat. A nemzetnek vége. Csak ti vagytok, egyének; és hamarosan ennek is vége lesz, ha még nem lett. Most ezt jegyezzétek meg, ti fiatalok! „Látjátok, Branham testvér milyen messze...” Ez nem

Branham testvér, hogy amit mondtam, az vajon igaz-e vagy sem. A bűn egyre rosszabb lesz, amíg egy napon az ég lángra nem gyúl és a földre nem zuhan, és a föld heves lánggal el nem ég. De a Megváltottak akkor már nem lesznek itt, elmennek.

⁴⁹ Most szeretnék felolvasni Szent Márk Evangéliumának 11. fejezetéből, 1 János 4:4-ből és Máté 28:20-ból.

⁵⁰ Először Szent Márk Evangéliumának 11. fejezetéből szeretnék olvasni, a 12. verstől a 24. versig.

Jól figyeljete, miközben felolvasom! Most pedig egy kis támogatás és néhány buzdító szó következik a bizonyágtételhez, aztán meglátjuk, mit akar az Úr, hogy tegyünk. Maradjon mindenki ülve, és imádkozzatok, miközben olvasunk!

⁵¹ Márk 11:12.

És másnap, mikor Bethániából kimentek vala, megéhezék.

És meglátván messziről egy fügefát, amely leveles vala, odaméne, ha talán találna valamit rajta: de odaérvén ahhoz, levélnél egyebet semmit sem találá; mert nem vala fügeérésnek ideje.

Akkor felelvén Jézus, monda a fügefának: Soha örökké ne egyék rólad gyümölcsöt senki. És hallák az ő tanítványai.

És Jeruzsálembe érkezének. És Jézus bemenvén a templomba, kezdé kiűzni azokat, akik a templomban árulnak és vásárolnak vala; a pénzváltók asztalait, és a galambárusok székeit pedig felforgatá;

És nem engedi vala, hogy valaki edényt vigyen a templomon keresztül.

És tanít vala, mondván nékik: Nincsen-e megírva: Az Én házam imádság házának neveztetik minden nép között? Ti pedig rablók barlangjává tettétek azt.

És meghallák az írástudók és a főpapok, és tanakodnak vala, hogy mi módon veszíthetnék el őt. Mert félnek vala Tőle, mivelhogy az egész sokaság álmélkodik vala az Ő tanításán.

És mikor beestveledék, kiméne a városból.

Reggel pedig (tehát ez már egy másik nap), amikor mellette menének el, látják vala, hogy a fügefa gyökerestől kiszáradott.

Huszonnégy órán belül megtörtént a csoda, miután Ő azt mondta neki: „Senki ne egyen!” Akkor úgy tűnt, hogy semmi sem történt, de másnapra kiszáradt.

És Péter visszaemlékezvén, monda néki: Mester nézd, a fügefa, amelyet megátkoztál, kiszáradott.

És Jézus felelvén, monda nékik: Legyen hitetek Istenben!

Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond, megtörténik, meg lesz néki, amit mondott.

Azért mondom néktek: Amit könyörgéseitekben kértetek, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglészen néktek.

És mikor imádkozva megállotok, bocsássátok meg, ha valaki ellen valami panaszotok van; hogy a ti mennyei Atyátok is megbocsássa néktek a ti vétkeiteket.

Ha pedig ti meg nem bocsátotok, a ti mennyei Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket.

Ez feltételhez van kötve.

⁵² Most pedig szeretném felolvasni az 1 János 4:4-et.

Ti az Istentől vagytok fiacskáim, és legyőztétek azokat; mert... (nagyon figyeljetelek) ...nagyobb az, Aki bennetek van, mint az, aki e világban van.

⁵³ Hadd olvassam fel még egyszer!

Ti az Istentől vagytok fiacskáim, és legyőztétek azokat; (az antikrisztusról van szó) mert nagyobb az, Aki bennetek van, mint az, aki e világban van.

Két névmás, látjátok. „Aki”, személyes névmás; „aki” a világban van és „Aki” bennetek van. Aki bennetek van, nagyobb annál, aki a világban van.

⁵⁴ Most pedig Szent Máté Evangéliumának 28. fejezete, 20. verse.

Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit Én parancsoltam néktek: és ímé, Én tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig.

⁵⁵ Tehát egy téma ebből ma estére, ezt szeretném témaként használni: *Aki bennetek van.* És ezen szeretnék hitet építeni, természetesen, egy ima-szolgálat számára. És amint lehet...

⁵⁶ Nos, ahogy már mondtam, szeretek beszámolni nektek a történeteikről. És általában megvárom, amíg ideérünk a gyülekezetbe, hogy beszámoljak az eseményekről. És ha mások is szeretnék hallani, akkor meghallgathatják a szalagokon. De megvárom, amíg ideérek.

És ezen eseménynek, amiről most be fogok számolni, van legalább... több ember is tanúja volt, keresztény testvérek. Az egyik, aki jelen volt, Banks Wood testvér. A másik, aki ott volt, David Wood testvér. Továbbá, aki jelen van, Evans testvér és a fia, Ronald. Ott volt még a mi nemes diakónusunk, Wheeler testvér is. Továbbá jelen volt Mann testvér. Itt van Mann testvér New Albany-ból? Egy metodista prédikátor, akit nemrég kereszteltem meg Jézus Krisztus Nevében, ő is ott volt, amikor ez történt.

⁵⁷ Már egy ideje, pár éve, nehéz teher volt rajtam, a szívemen. Úgy éreztem, mintha valami rosszat tettem volna. Újra és újra átkutattam az életemet, hogy meglássam, mi a baj. „Uram, ha... ha valami rosszat tettem, akkor mutasd meg nekem, mi a baj, és én

megyek és helyrehozom!” De semmit sem mutatott nekem. Azt kérdeztem: „Bántottam valakit? Valamit nem végeztem el? Eleget olvasok? Eleget imádkozom?” És olvastam és imádkoztam. És azt mondtam: „Mutasd meg nekem! Bántottam valakit, valahol? Ha igen, akkor helyrehozom. Csak mutasd meg nekem; nem akarom ezt a terhet!” És az elmúlt öt évben, mióta visszavonultam a missziós mezőről, egy teher nehezedett a szívemre.

⁵⁸ Elmentem a hegyekbe. Elmentem a tengerpartra. Mentem mindenfelé, imádkoztam, imádkoztam és imádkoztam, de nem enyhült. És már mindenre gondoltam, hogy vajon tettem-e valamit. De még mindig nem enyhült; olyan volt, mintha rabságban lennék.

És nagyon furcsa, hogy ez pont akkor szűnt meg, amikor jött ez az üzenet, látjátok, ma reggel. Most, vajon Isten tartotta ezt vissza? Nem tudom. Látjátok, én... Ezek a dolgok mind a fejemben voltak. El tudjátok képzelni, mi van egy ember szívében, amikor ezt kell elhordozni, látjátok, belegondolva, hogy mi zajlik; és tudva, hogy el kell mondani az embereknek, tudva, hogy néhányan félre fogják érteni és néhányan *erre*, mások pedig *arra* fognak menni. És tudjátok, hogy van ez. Néhányan hinni fognak, mások pedig nem. De ezt el kell hordozni.

⁵⁹ Hogyan lehet ezt úgy mondani, hogy ne okozzon fájdalmat? Hogyan lehet úgy mondani, hogy hatással legyen? Hogyan lehet úgy mondani, hogy megmutassam az embereknek, hogy nem korholom őket, hanem szeretem őket? Hogyan lehet szigorúnak és határozottnak, mégis szeretetteljesnek lenni? És, ó, hogyan fogod elmondani? És akkor jaj nekem, ha nem mondom el! Értitek? És tessék, ez van. Látjátok, nem csoda, hogy állandóan ideges és feszült vagyok.

⁶⁰ Eljöttem... feljöttem Arizonából, hogy találkozzak itt egy csomó testvérrel, akik minden évben velem vadásznak Coloradóban.

Néhányan megkérdezték: „Miért mész vadászni? Mi készítet rá?”

Látjátok, *itt* ti beteltek, én kiürülök; *ott* én betelek, hogy kiürülhessek. Értitek? Nem csak azért megyek, hogy vadat lőjek. Nos, emberek, bárki, aki velem jön, tudja, hogy több száz vad mellett elmegyek és soha hozzájuk sem érek. Nem teszem.

⁶¹ Nemrégiben elkezdtem vadászni a keresztény üzletembereknek, amikor odajöttek és azt mondták: „Billy, hozz nekem egy bikát, hozz nekem egy ünőt, hozz nekem egy jávorszarvast, hozz nekem ezt, azt, vagy am azt!” Kimentem és csak lőttem a vadakat, mindenfelé. Az Úr segített, hogy meglássam és megtaláljam a vadakat és elég jól lőttem, és eltaláltam őket. És ők csak ott ültek, és beszélgettek az üzleti ügyeikről.

⁶² Aztán az Úr azt mondta nekem, hogy ne tegyem többé. És én... rosszul éreztem magam emiatt, ezért megígértem Neki, hogy többé nem fogom ezt tenni. Nem. Azt mondtam: „Ha vészhelyzet van és valakinek szüksége van rá, akkor megteszem. De ha nincs rá szükségük, akkor nem fogom ezt tenni.” Azoknak a férfiaknak rengeteg pénzük

van, hogy marhahúst és más dolgokat vegyenek. Akkor miért kellene ezt tennem? Hadd éljen az az állat, ha nem fogod hasznát venni!

⁶³ Szóval csak elmegyek, hogy egyedül legyek. És bárki, aki valaha velem vadászni jön, tudja, hogy én senkivel sem vadászom. Kimegyek, hogy egyedül legyek. Velük megyek, hogy este közösségben legyünk, álljunk körbe és imádkozzunk, és így tovább.

De volt ott sok más szolgáló is. Idén a hegyekben ott volt Palmer testvérünk. Azt hiszem, láttam valahol nemrég... Itt van, itt ül, Palmer testvér. És Bob Lambert testvér, ő is itt volt ma reggel, hallottam, hogy kiáltott valahol. Azt hiszem, még mindig itt van. És aztán volt egy testvér... a két Martin fiú, azt hiszem, ők is itt vannak. Itt vannak a Martin fiúk? Martin testvér, felhívtál a minap, az jó volt. Az a fiú meggyógyult, a szolgáló testvér.

⁶⁴ Itt van az, akiért imádkoztam a minap a telefonban? Elfelejtettem a nevét, Arkansasból. A felesége hívott fel; a férfi oldala teljesen feldagadt, magas láza volt, haldoklott. Ugyanaz a férfi, aki szólítva volt, odalent, Little Rockban, vagy a Hot Springs-i összejöveten, ott ült az összejöveten.

Rendes, jó kiállítású ember. Ha itt van, akkor most már biztosan nem fog felállni. De elfelejtettem a nevét. Nem jut eszembe a neve. [Egy testvér azt mondja: „Blair testvér.”] Blair testvér. Valaki...

Nos, a Little Rock-i összejöveten... Hányan voltak... Úgy értem, a Hot Springs-i összejöveten. Hányan voltak ott az összejöveten? És a Szent Szellem megszólította azt a fiatalembert, és elmondta neki, hogy az ördög megpróbálja rávenni, hogy tagadjon meg engem, hogy mondja azt, hogy én „hamis próféta” vagyok. És az az ember tanúsította, hogy ez az igazság. Látjátok, mit csinált az ördög? Az az ember nem jár orvoshoz. Nem hisz az orvosok közreműködésében. De Sátán tudta, hogy ez a betegség le fogja őt győzni, és ott helyben megölheti. Értitek? Ezért megpróbálta rávenni, hogy tagadjon meg engem. A Szent Szellem megszólította kegyelemből, és azt mondta neki, hogy ne tegye. Az az ember idegen volt, megszólította, hogy ne tegye.

⁶⁵ És múltkor este a felesége felhívott és azt mondta: „Branham testvér, azt hiszem haldoklik. Teljesen fel van dagadva. Lázas és szinte eszméletlen.” Aztán azt mondta: „Az utolsó szava az volt, hogy hívd fel Branham testvért!”

Megkérdeztem: „Van valami a táskádban, egy zsebkendő?”

„Nincs.”

Én Tucsonban voltam, ő pedig Arkansas-ban. Azt kérdeztem: „Van bármi...”

Azt hiszem, azt mondta, hogy van sálja.

Azt mondtam: „Tedd a kezed a sálra, és tartsd a kagylót a másik kezeden!” Imádkoztam és kértem Istent, hogy legyen irgalmas, és távolítsa el azt az ellenséget.

⁶⁶ Ő pedig ment és a sálát a férfira tette. Másnap reggel a férfi felhívott. Körülbelül huszonnégy órán belül, vagy még annál is hamarabb.

⁶⁷ Kedves testvérünket, Roy Roberson testvért még nem láttam ma este. Régen Roy testvér egyfajta katona volt. Ha itt van, remélem, megérti, mert én nem ítélem ezt el. De mindenben szigorú; őrmester volt a hadseregben. Tudjátok, hozzá kell szokniuk, hogy az embereket hogyan kezeljék a hadseregben. „Nos, ezek a lelki dolgok másoknak valók” – nem neki. De az Úr megkímélte. Meghalt volna; sokáig halottnak hitték. Az Úr meggyógyította őt; azóta követi. De ezekről a lelki dolgokról és látomásokról nem tudott semmit.

⁶⁸ És itt nemrégiben, sokan tudnak arról a látomásról, amelyet Roy testvér kapott még azelőtt, hogy én odamentem volna, arról, hogy látott engem ott állni a hegyen, abban a Fényben, és egy Hang hallatszott tőlem. Ez eloszlatta Roy testvér minden kételyét.

⁶⁹ És az egyik éjjel olyan súlyosan megbetegedett, hogy magas lázzal feküdt. Az orvos mindenféle gyógyszert adott neki, de semmi sem segített. És olyan állapotba került, hogy már nem tudott megmozdulni. A lábai és egyebek mintha lebénultak volna.

⁷⁰ És szegény testvérét darabokra szaggatta egy nyolcvannyolcas, német nyolcvannyolcas gránát repeszei. És ez... ez csak a... Azt hiszem, a teljes legénysége meghalt, csak ő maradt életben, és ott feküdt, darabokra szaggatva.

⁷¹ És tudjátok, mi történt? Mondtam a becses feleségének, Roberson testvérnőnek, hogy... Azt mondta... Azt mondtam: „Van nálad valami?”

⁷² Azt mondta: „Van egy zsebkendőm, ami felett egyszer imádkoztál.”

⁷³ „Menj, vedd elő!” Én Tucsonban voltam, rátette a kezét, imádkoztunk, megdorgáltam és azt mondtam: „Roberson testvérnő, ez el fog múlni.”

⁷⁴ Valami azt mondta nekem: „El fog múlni. Mondd ki!” És fél óra múlva a láz eltűnt; ő a konyhában volt és valami ennivalót keresett. Látjátok?

⁷⁵ Amit mondani akarok: „Soha ne veszítsétek el a bizalmatokat!” Ne engedjétek, hogy Sátán gonosz dolgokat mondjon felőlem; mert sok ilyen van! De tartsátok meg a bizalmat; mert különben az nem fog megtörténni. Ne rám nézzetek, mint emberre! Ember vagyok, tele hibákkal. De nézzetek arra, amit Róla mondok! Ez Róla szól. Ő a lényeg.

⁷⁶ Amikor Coloradóban voltunk, látjátok, amint ott fent voltunk, visszamentünk. Nagy szárazság volt. Kevés volt a vad. Wheeler testvért az Úr megáldotta és adott neki egy szép trófeát és mi nagyon örültünk ennek. Ez volt az első alkalom, hogy az erdőben vadászott és az Úr megáldotta. Aztán én is lőttem egy nagy trófeát, amelyet húsz éve vártam, figyeltem. Banks testvér és én már régóta vadásztunk rá. És amikor lelőttem... Azon a vidéken lőttem a puskámmal, ahol forróság van, aztán felvittem a hidegbe, és a puskatus megduzzadt, bár üvegbe volt ágyazva. És több centiméterrel eltért és nem ott találta el az állatot, amely a fák között állt, ahol el kellett volna találnia. Lentebb kellett volna és az

egy másodperc alatt humánusan megölte volna az állatot. De olyan magasan találta el, hogy az állat felugrott, mintha *így* esett volna össze.

⁷⁷ Billy ott volt velem és azt mondta: „Ezzel elkaptad.” Én is azt hittem, de amikor odamentünk, kiderült, hogy nem így volt. Azt mondta: „Egy fát találtál el.” Körbenéztem, de a fán nem volt nyoma. Akkor elkezdtem keresni.

És akkor jött a figyelmeztetés. Gyakorlatilag száz ember volt ott, közvetlenül felettünk. Palmer testvér és a többiek tanúi voltak ennek. És Evans testvér, igen, ő is ott volt; Welch Evans testvér és a fia, Ronnie is. Azt hiszem, nemrég említettem őket. És rengeteg ember volt tőlünk feljebb, ott, amit tehén-tábornak neveznek, ahol a cowboyok megszállnak és lovagolnak és a teheneket külön tartják. Régebben én is voltam abban a táborban és tereltem a marhákat és külön tartottam őket.

⁷⁸ És akkor... szóval, ott volt körülbelül száz ember. De mindenki tudja, hogy azon a vidéken, ha hóvihart jeleznek, jobb, ha azonnal menekülsz. Ezért indult el korán Palmer testvér és a többiek, mert csak három sebességfokozat volt az autójukban és ki kellett jutniuk onnan; mert ha ott vagy olyan időben, akkor hetekig ott ragadhatsz. Szóval azt mondták: „Hóvihar közeledik” – az előrejelzésben, az újságokban, a rádióban. Rakományt rakományt után, gyakorlatilag mindent, ami ott fent volt hátrahagytak. Elmentek, azonnal, mert tudták, hogy ki kell onnan jutniuk.

⁷⁹ De a testvéreimnek két szarvasra volt engedélyük és ők nem akartak menni. Így azt mondtam: „Akkor maradunk.” De hat nap múlva összejövedelem volt és vissza kellett mennem Tucsonba.

⁸⁰ Szóval, a kis feleségemmel huszonkét éve vagyunk házasok. És húsz éven át minden házassági évfordulónkon ott voltam; történetesen éppen akkor jártam ott. Szóval van egy kis hely, ahová mindig kimegyek imádkozni és az úgy nézett ki, mint az a hely, ahová őt is elvittem.

⁸¹ Tudjátok, azt csináltam, tudjátok, nem volt elég pénzem vadászútra és nászútra is, úgyhogy egy vadászútra vittem a feleségemet nászútra. Szóval New Yorkban voltunk és emlékszem, hogy segítettem neki átmászni a rönköket és egyebeket, hogy eljussunk egy helyre. Van ott nekem egy kis hely és mindig rá gondolok, amikor oda megyek a házassági évfordulónkon. Október huszonharmadikán kezdődik ott az idény. És húsz éve nem voltam otthon, mindig ott vagyok.

⁸² Szóval aznap volt az évfordulónk. És Mann testvér... Azt mondtam: „Nos, ha ti, testvérek...” Azt mondtam a tűznél aznap reggel: „Nos, ha...” Vagyis inkább este. „Ha most mindannyian maradni akartok, ne feledjétek, hogy egy hónapig is itt lehetünk!” Mert láttam már olyat, hogy egy éjszaka alatt hat méter hó esett. Csak kimegy az ember oda, és még száraz és kellemes az idő; másnap reggelre pedig *ilyen* mély a hó, talán a sátrad tetejét is elborítja. Akkor azt mondtam... És akkor ott maradsz, amíg el nem olvad.

Tehát úgy 25-30 kilométerre vagy a vadonban. Akkor azt mondtam... És ha vészhelyzet áll elő, persze küldenek helikoptert és kihoznak onnan. De általában csak... senki sem hal meg, csak ott kell várniuk.

⁸³ Szóval mindenki elmenekült, amint meghallotta azt a bejelentést, vagyis az előrejelzést. Szóval ott voltunk, és azt mondtam: „Most döntsétek el! Ha maradni akartok, én itt maradok veletek vadászni és felhívom a feleségemet, hogy boldog évfordulót kívánjak neki.” De azt is mondtam: „Akkor szerzünk ennivalót, mert lehet, hogy itt kell maradnunk.” Akkor már nem volt kenyerünk. És sokáig nem akartam több palacsintát látni. Azok a palacsinták! Szóval, körülbelül huszonegy napig folyton palacsintát ettem Kanadában és az biztos, hogy elteltem velük. Így akkor kenyeret akartam szerezni.

⁸⁴ Szóval azt mondták, hogy maradni akarnak. Így hát nem volt mit tenni... maradtunk. De Mann testvér és én elmentünk, lementünk, és megvettem az ennivalót. Hívtam a feleségemet, de nem vette fel a telefont. Senki sem vette fel, úgyhogy körülbelül egy órát vártam, közben megvettük az ennivalót, visszamentünk, hívtam, de nem vette fel. Így Evans testvérnőt kellett felhívnom.

Azt hiszem, Evans testvérnő itt van. És azt mondtam... Igen, Evans testvér és Evans testvérnő is itt van.

⁸⁵ Így hát felhívtam Evans testvért és Evans testvérnőt és elmondtam neki. Azt mondta: „Felhívom Branham testvérnőt és megmondom neki.” Természetesen „boldog évfordulót”, tudjátok. De ő elment bevásárolni, hogy ennivalót vegyen a gyerekeknek.

Aztán visszajöttünk. Másnap reggel pedig csupa felhő volt az ég. Egész ősszel nem esett eső és nagyon száraz idő volt. A szárazság miatt néhány nappal meg kellett hosszabbítaniuk a vadászidényt.

⁸⁶ Nos, aznap reggel azt mondtam a testvéreknek: „Tehát, amikor az első esőcseppek elkezdenek hullani, az első hó, az első hódara, bármi is legyen, menjetek a táborba, amilyen gyorsan csak tudtok, mert tizenöt perc múlva nem fogjátok látni a kezeteket sem! Értitek? És csak kavarogni fog és fúj és nem számít, hogy mennyire jól ismeritek a vidéket, ott fogtok maradni és el fogtok veszni. Mert néha még levegőhöz sem lehet jutni, annyira fúj a szél a viharban és ott fogtok meghalni.” És azt mondtam: „Amint elkezd esni a hó, induljatok meg a tábor felé, amilyen gyorsan csak tudtok, nem számít, hogy hol vagytok!”

⁸⁷ Azt mondtam: „Menjetek fel ide és húzódjatok be ezekbe a hasadékokba, én pedig majd felmászok a magasba és sziklákat gurítok le a hegyről, meg ilyenek, megijesztem a szarvasokat a csúcsnál és lefelé terelem őket, ti pedig kiválasztjátok, hogy melyiket akarjátok.”

⁸⁸ Szóval elkezdtem mászni és amikor elértem azt a helyet, amit „nyeregnek” hívunk, egy kis helyet, amin mindig átkelek, hogy eljussak egy „Quaker Knob” nevű helyre, pont ott a kontinentális vízválasztón, nagyon magasan. És amikor már majdnem elértem ezt a kis nyeret, a felhők egyre feketébbek lettek. Nem maradt ott egyetlen autó sem, csak mi voltunk ott fent, messze... és a cowboy-ok a táborban. Szóval az idő egyre rosszabb lett. Pár perc múlva elkezdett esni az eső. Nos, fogtam a fegyveremet és a kabátom alá tettem, hogy a távcső ne párasodjon be és a puskatus ne legyen vizes; ha esetleg medvével vagy valamivel találkozom, amikor lefelé megyek, úgyhogy... így tartottam a távcsövet és leültem egy fa alá egy kicsit. Ott ültem és imádkoztam. Azt mondtam: „Uram Istenem, Te vagy a Nagy Jehova és szeretlek Téged.”

⁸⁹ Mennyi átélésem volt! Megmutattam a testvéreknek, Palmer testvérnek és a többieknek azokat a helyeket, ahol aznap láttam a sast felrepülni, tudjátok, és hogy hogyan... Azokat a helyeket, ahol mindezek történtek. Számomra ott ez egy különleges dolog. Annyi nagyszerű élményem volt az Úrral ott a hegyekben. Szóval nem lehet odamenni anélkül, hogy ne látnánk Őt; mindenhol ott van.

⁹⁰ Szóval, ahogy ott ültem, elkezdett esni a havaseső és a szél is felkavarodott. Azt mondtam: „Nos, tudom, merre kell menni, de jobb, ha most azonnal elindulok.” Szóval azt mondtam...

⁹¹ Lenéztem és az alsó részt már nem láttam; a felhők csak kavargtak és örvénylettek és havazott. És ott is volt a hóvihar. Több napra előre jelezték: „Nagy hóvihar közeledik!”

⁹² Tom testvér itt van. Tom Simpson testvér, aki Kanadából jött le, hallotta az előrejelzést és azt tanácsolták neki, hogy ne menjen át azon a vidéken, mert az előrejelzés szerint hóvihar lesz. Hol vagy, Tom testvér? Azt hiszem, igen, itt. És ő... Jött a hóvihar! Már mindenki felkészült rá.

⁹³ Nos, visszatettem a fegyvert az ingem alá *így*, a piros ingem alá, és elindultam lefelé a hegyről. Amikor elindultam, körülbelül 800 méterre voltam a nyeregtől; és, ó, jó ég, nagy hópelyhek hullottak és a szél kavargott a hegyen és fújt. Már nem láttam az alsó régiót. Körülbelül 6-7 méterig láttam el. És tudtam, hogy le kell jönnöm ezen a kis valamin, amit mi „kis disznó-hátnak” hívunk, egy kis gerincen, aztán le kell jönnöm a patakhoz, és akkor tudtam, hogy követnem kell a patakot, és tudtam hová kell mennem, ha nagyon rosszra fordul a helyzet.

⁹⁴ Akkor elkezdtem lefelé menni és körülbelül félúton voltam lefelé, amikor valami azt mondta nekem, olyan tisztán, ahogy engem hallotok: „Állj meg, és menj vissza!”

⁹⁵ Nos, azt gondoltam: „Mire is gondoltam? Talán csak a képzeletem játszik velem.” Egyszerűen egy lépést sem tudtam tovább menni.

⁹⁶ David aznap reggel készített nekem egy szendvicset és szerintem ezzel akarta visszafizetni, hogy egyszer én is készítettem az apjának egy szendvicset hagymával és

mézzel, mert más nem volt. Szóval készített nekem egy szendvicset, és, ó, nem is tudom, mi minden volt benne! Az ingemben tartottam és átázott az ingemen keresztül. Azt gondoltam: „Megállok, megeszem és talán akkor... akkor minden rendben lesz.” Szóval elővettem a szendvicset, úgy tíz óra körül és elkezdtem enni. Miközben ettem, azt gondoltam: „Most már minden rendben lesz.”

És tovább indultam, de valami azt mondta: „Menj vissza oda, ahonnan jöttél!”

⁹⁷ „Menjek vissza a viharba, 800 métert vagy még többet is, vissza a hegyre, abba a sötét erdőbe?” Ahol alig lehet addig ellátni, mint ez az orgona! De én már kezdek idősödni és harminchárom éve vagyok keresztény; és tudom, hogy bármi is történjék, bármilyen nevetségesnek tűnik is, figyelj az Úrra, tedd azt, amit az Úr mond!

⁹⁸ Megfordultam és visszamentem a nyereghez, tapogatózva kerestem az utat. Ó, a havazás egyre erősebb lett és egyre sötétedett kint. Leültem és újra csak ráhúztam *így* a kabátomat, vagyis az ingemet a távcsőre. Leültem, azt gondoltam: „Mit keresek itt? Miért jöttem vissza ide?”

⁹⁹ Vártam néhány percet. Aztán újra felálltam és olyan tisztán, ahogyan csak hallani lehet, egy Hang azt mondta: „Én vagyok ég és föld Teremtője! Én teremtem a szelet és az esőt.” Levettem a kalapomat.

¹⁰⁰ Azt mondtam: „Nagy Jehova, Te vagy az?”

¹⁰¹ Ő azt mondta: „Én voltam az, Aki elnémította a szelet a tengeren. Én voltam az, Aki lecsendesítette a hullámokat. Én teremtettem az eget és a földet. Hát nem Én mondtam neked, hogy szólj azokról a mókusokról és ők előállnak? Én vagyok Isten.”

¹⁰² Na most, amikor egy hang szól hozzád, figyeld a Szentírást! Ha az nem igei, akkor ne foglalkozz vele; nem számít, mennyire ésszerű, maradj távol tőle!

¹⁰³ Azt válaszoltam: „Igen, Uram.”

¹⁰⁴ Ő azt mondta: „Szólj azokhoz a szelekhez és ahhoz a viharhoz, és el fognak menni!” Most itt van előttem ez a Biblia, amelyben az életem is van.

¹⁰⁵ Felálltam és azt mondtam: „Nem kételkedem a Te Hangodban, Uram.” Azt mondtam: „Felhők, hó, eső, hófúvás, nem örülök a jöveteleteknek. Jézus Krisztus Nevében menjetek a helyetekre! Azt mondom, hogy a napnak azonnal elő kell jönnie és négy napig kell ragyognia, amíg a vadászatunk véget nem ér és el nem megyek a testvéreimmal.”

¹⁰⁶ Csak úgy zúgott, így csinált: „Fúúúú.” És kezdett elmenni, „Fúúúú”, aztán „Húúúúúú, húúúú, húú, hú...” Vége volt!

¹⁰⁷ Nagy csendben álltam. A testvéreim ott voltak fent és csodálkoztak, hogy mi történik. A havazás, az eső elállt. Jött egy szél, amely örvénylett lefelé a hegyeken, felemelte a felhőket és az egyik *erre* ment; keletre, északra, nyugatra és délre. És néhány perc múlva kitisztult és melegen sütött a nap. Ez az igazság! Isten tudja, hogy ez az igazság!

- ¹⁰⁸ Csak álltam ott és csak körülnéztem; levettem a kalapomat és néztem. Én... Azt mondjátok... Teljesen elzsibbadt a testem.
- ¹⁰⁹ Azt gondoltam: „A Teremtés Istene, minden az Ő kezében van. Mit akar tudatni velem?”
- ¹¹⁰ Felvettem a fegyveremet, megtöröltem a távcsövet és elindultam visszafelé, lefelé a hegyen. És Valami azt mondta nekem: „Miért nem jársz Velem ebben a vadonban? Járnál velem?”
- ¹¹¹ Azt mondtam: „Igen, Uram, teljes szívemből; az lenne a legnagyobb dolog, amit csak tehetek, hogy Veled járjak.” Így hát a vállamra vettem a fegyvert, majd elindultam lefelé; egy szűz erdőn át, soha nem érintette fejsze, azon mentem keresztül.
- ¹¹² És ahogy haladtam, mentem végig ezeken a vadcsapásokon, úgy éreztem... „Azt hiszem, felmegyek arra a helyre, ahol... tegnap volt az évfordulónk és megállok ott néhány percre; csak egy kis tisztelgésért Méda felé, ahol van egy kis rezgőnyárfa erdő, egy kis dombon.” És azt mondtam: „Azt hiszem, felmegyek oda, az évfordulónk tiszteletére. Aztán a másik oldalon megyek le, a sötét erdőkön keresztül, körbejárom, átmegyek a Corral Peaks felé és arra megyek vissza.” Csak ballagtam és örvendeztem.
- ¹¹³ Azt mondtam: „Atyám, tudom, hogy velem jársz. És ez micsoda kiváltság; nincs senki, akivel nagyobb megtiszteltetés lenne járni, mint magával Istennel!” És az a meleg napsütés!
- ¹¹⁴ Még akkor is, amikor lejöttem a hegyekből. Megálltam benzinkutaknál és azt mondtam: „Gyönyörű nap!” – három nappal később. Az országnak azon a részén négy napig egyáltalán nem esett eső. Minden nap sütött a nap. Igaz, testvérek? Látjátok? És egy felhő sem volt az égen.
- ¹¹⁵ És amikor elmentem egy benzinkútra, azt mondtam: „Gyönyörű idő van, az biztos.”
„Igen, az.”
Azt mondtam: „Szörnyen száraz az idő.”
- ¹¹⁶ Azt mondtam: „Különös dolog.” A benzinkutas azt mondta: „Tudja, azt mondták, hogy nagy hóiharunk lesz, de hirtelen elállt!”
- ¹¹⁷ Lementem Új-Mexikó határához. Billy, a fiam és én bementünk egy kis helyre, hogy vegyünk valamit... reggel, amikor elindultunk és azt mondtam: „Gyönyörű idő van, az biztos.”
„Igen, az.”
Azt mondtam: „Úgy tűnik, elég száraz idő van.”
„Igen, az.”
Azt kérdeztem: „Idevalósi?”
- ¹¹⁸ Azt mondta: „Nem, Wisconsinból vagyok” – vagy valami ilyesmi. Azt mondta: „Körülbelül húsz éve élek itt, úgyhogy azt hiszem, az otthonomnak nevezhetem.”

¹¹⁹ Azt mondtam: „Akkor helybelinek számít, gondolom.”

„Igen, uram.”

Azt mondtam: „Úgy tűnik, igazán száraz időnk van.”

¹²⁰ Azt mondta: „Tudja, nagyon furcsa dolog történt. Az előrejelzés szerint hóviharnak kellett volna lennie, sok hónap; és tényleg el is kezdett esni, de aztán abbamaradt.”

¹²¹ Azt mondtam: „Nem mondja!” – nagyon nyugodtan.

¹²² És hazamentem. Tom testvér azt mondta, hogy neki azt mondták, ne menjen arra, mert hóihar jön. És ő végigment azon a vidéken és egy csepp eső sem esett, semmi! Ő még mindig Isten, látjátok, ugyanúgy, mint mindig is volt. Értitek?

¹²³ Ahogy ott fent jártam és mentem arra... Most, ezt a részt, remélem, a feleségem nem hallja meg ezt a felvételt. De el fogok mondani nektek valamit. És most, én... nem azt mondom... Csak az igazságot mondom, látjátok és ezt csak így lehet. Gyakran elgondolkodtam azon, hogy miért nem panaszkodott, hogy az évfordulónkon elmentem ezekre az utakra. Tudjátok, mire jutottam? Azt mondtam: „Annyi ember van a ház körül. És tudjátok, én mindig milyen ideges vagyok. És mindig Istenről, a Bibliáról vagy valami hasonlóról akarok beszélni. Ő talán úgy gondolja, hogy ez egy kis pihenés számára. Elküld engem pár napra, hogy vadásszak.” Én, félig-meddig ezen gondolkodtam, ahogy ott jártam.

¹²⁴ Azért... én... bocsánatot fogok kérni tőle és... Kértem Istent, hogy bocsásson meg nekem az ilyen gondolatokért. Mert ahogy ott jártam, azt gondoltam: „Nos, ő azt gondolja... Jóságos ég! Robotol, tudjátok, és... és egész idő alatt a konyhában van, vagy valahol kint a...”

¹²⁵ És ha ismeritek őt, a mosógép folyamatosan megy. Szóval kimentem, magamhoz húztam és azt mondtam: „Ne mossál! Beszéljess velem! Látod, szeretlek. Azt akarom, hogy mondj nekem valamit; mondd, hogy te is szeretsz!”

¹²⁶ Azt mondta: „Hát, tudod, hogy szeretlek.” Aztán folytatja a mosást és ugyanolyan keményen dolgozik, mint mindig.

¹²⁷ „Nem akarom, hogy ezt csináld. Azt akarom, hogy gyere be ide és ülj le mellém!”

¹²⁸ „Ó, Bill, annyi dolgom van!”

¹²⁹ És azt gondoltam: „Nos, látod, amikor feljössz ide, akkor van ideje elvégezni a munkáját.” Jártamban ezen gondolkodtam.

Ne feledjétek, hogy ezt a Bibliát ide helyeztem, hogy lássátok, hogy az Ige előtt állok!

Ahogy sétáltam, valami történt velem. Elkezdtem...

¹³⁰ Először is, arra gondoltam, amikor elvittem őt nászútra oda fentre. Egy csinos, kis, fekete hajú, barna szemű lány volt, és átemeltem ezeken a rönkökön, meg minden, tudjátok, és megpróbáltam felvinni őt oda, arra a helyre, ahol megöltem néhány medvét. És meg akartam mutatni neki és így... ahol elkaptam ezeket a medvéket. És az én cowboy

csizmám volt rajta. Ez körülbelül huszonkét évvel, vagy huszonegy évvel ezelőtt volt; huszonkét évvel ezelőtt, azt hiszem. 1941-ben házasodtunk össze. És felemeltem őt, tudjátok, át ezeken a rönkökön.

¹³¹ És azt gondoltam: „Szegény kicsim, el kell viselnie engem, már megöszült.” Igen. Azt gondoltam: „Nos, hát...” Pár napja nem borotválkoztam és rájöttem, hogy én is ősz vagyok! És láttam, hogy ősz szakállam nőtt és azt gondoltam: „Öregfiú, most már lassan lejár az idő. Látod, ha bármit is akarsz tenni, jobb, ha sietsz. Te is öregszel.” Értitek?

¹³² És ahogy így mentem tovább, valami történt. Hirtelen minden mozdulatban, dologban fiatal fiú voltam, fiúként gondolkodtam. Lehajtottam a fejem és felnéztem. És olyan tisztán, mint bármikor, amikor láttam, ő ott állt előttem, kinyújtott karokkal. Megálltam, megdörzsöltem az arcom. Néztem. Azt mondtam: „Méda, te vagy az, drágám?”

¹³³ Idenéztem és azt gondoltam: „Most mi történt?” Aztán azt gondoltam: „Igen, Vele járok.” És akkor megváltozott, újra öregember lettem és a látomás elment tőlem.

¹³⁴ Megálltam; újra levettem a kalapomat, és a szívemre tettem. Azt mondtam: „Jézus, a szívem évek óta annyira meg van terhelve. Nem is kell elmondanom Neked, hogy mennyire meg vagyok terhelve. Megtértem, megtértem, megtettem mindent, amit csak tudok. És miért nem hagy el ez a teher?”

¹³⁵ És csak mentem tovább. És ahogy felmáshoztam erre a kis buckára, körülbelül harminc-negyven méterrel előttem; kezdtem felmászni erre a kis dombra és kezdtem nagyon gyengének érezni magam. És ott volt egy kis rezgőnyár, körülbelül 25 centiméter átmérőjű, ahogy kinőtt, „L” alakot vett fel, majd újra felfelé nőtt. És amikor odaértem, olyan gyengének éreztem magam, hogy megtántorodtam. Szóval csak... Újra feltettem a kalapomat. És egyszerűen csak nekitámasztottam a fejemet; pont jó volt, hogy oda tudtam hajtani a fejemet ehhez a kis rezgőnyárhoz, *így*. Ez valójában egy nyárfa. Olyan, mint egy nyírfa, látjátok. És ez egy... Ne kitámaszkodtam. És csak álltam ott, lehajtott fejjel, a nap melegen sütött a hátamra. És arra gondoltam: „Ő az az Isten, Aki elűzte az esőt és a szelet!”

¹³⁶ És hallottam valamit: „Csöpp, csöpp, csöpp.”

¹³⁷ Azt gondoltam: „Mi ez? A víz teljesen elpárolgott. A nap kisütött. Mi csepeg?” Lenéztem; az én szememből jött a víz, folyt az őszes szakállamon és lecsepegett az előttem fekvő száraz levelekre, amiket Isten már felszárított. Csak álltam ott, *így*, a fának támaszkodva. A kezem, ez a kezem leengedve, a fejem a fának támasztva, a kezem a puska hevederén, így álltam ott sírva.

¹³⁸ Azt mondtam: „Istenem, nem vagyok méltó arra, hogy a szolgád legyek.” És azt mondtam: „Sajnálom, én... sok hibát követtem el. Nem akartam hibázni, Uram. Te olyan jó voltál hozzám.”

¹³⁹ Becsuktam a szemem és hallottam valamit: „Dumm, dumm; dumm, dumm.”

¹⁴⁰ Felemeltem a szemem és pont előttem állt három szarvas. Azt gondoltam: „Ott van az egyik Evans testvérnek, a másik Wood testvérnek. Ott van a három szarvas, pont’, amit kerestem.” Most már elállt az eső; a puskámért nyúltam. Azt mondtam: „Nem tehetem. Megígértem Istennek, hogy nem teszem.” Értitek? „Megígértem Neki, hogy nem fogom ezt tenni.”

¹⁴¹ Valami azt mondta nekem: „De ott van!”

¹⁴² És azt gondoltam: „Igen, Sa...” Ezt mondta egyszer egy ember Dávidnak: „Isten a kezébe adta őt!” Tudjátok, Saul királyt.

¹⁴³ És Joáb azt mondta neki: „Öld meg! Ott fekszik!”

¹⁴⁴ És ő azt mondta: „Isten őrizzen, hogy kezet emeljek az Ő felkentjére.”

¹⁴⁵ És azok a szarvasok ott álltak és engem néztek. Azt gondoltam: „Nem tudnak elmenekülni. Nincs esélyük elmenekülni. Harminc méterre sincsenek tőlem. Itt állok a puskámmal és ott van három szarvas. Nem, nem tudom megtenni. Egyszerűen nem tudom megtenni.” Egy szarvastehén és két nagy szarvasborjú volt. Szóval én... én... egyszerűen nem tudtam elővenni a puskát. Azt mondtam: „Nem tudom megtenni.” Nem mozdultam. Csak álltam ott. Azt mondtam: „Nem tudom megtenni, mert megígértem Istennek, hogy nem teszem. Jóllehet azoknak a testvéreknek, nekik nincs szükségük azokra a szarvasokra. Én... nem tudom megtenni. Egyszerűen nem tudom megtenni.”

¹⁴⁶ És az a szarvastehén közeledett, odajött. Most figyeljete, ott fent száz ember is lövöldözött rájuk négy-öt napig! Nem ijesztő? A piros első jele... És én piros inget és piros sapkát viseltem. Az első jel, és már el is tűnnek; de ott álltak mindhárman és egyenesen engem néztek.

¹⁴⁷ Azt mondtam: „Anyá, fogd a kicsinyeidet és menj az erdőbe! A kezeimben vagy. Én... Az életed a kezemben van, de nem foglak bántani. Megígértem Istennek, hogy nem teszem.” Értitek? És ő közelebb jött. Engem nézett. Mindannyian közelebb jöttek, míg olyan közel nem kerültek, hogy szinte a kezemből ehettek volna. És a szél felénk fújt. Aztán megfordult, hátrébb mentek, mindhárman.

¹⁴⁸ Aztán megint visszajött, és egyenesen hozzám ballagott. Nem mozdultam, csak ott álltam. Azt mondtam: „Menjetek az erdőbe, azt én is szeretem! Éljetek! Látjátok, az életek a kezemben van, de megkíméllek titeket. Nem tudnátok elmenekülni. Ti is tudjátok, hogy nem tudnátok.” Mindhármukat megölhetném körülbelül egy másodperc... három másodperc alatt, amilyen gyorsan csak löni tudnék; és nem tudnának elmenekülni; ott álltak közvetlenül mellettem. Értitek? Azt mondtam: „Megkímélem titeket. Menjetek, éljetek!” És ott álltam. Ők továbbmentek, bementek az erdőbe.

¹⁴⁹ Így törölgettem az arcomat, és éppen akkor történt valami. Egy Hang szólalt meg, ugyanolyan tisztán, a felhőtlen kék égből. Mindez alig... alig egy pillanat alatt történt. Egy Hang szólt és azt mondta: „Emlékeztél az ígéretedre, ugye?”

¹⁵⁰ Azt feleltem: „Igen, Uram.”

¹⁵¹ Ő pedig azt mondta: „Én is emlékezni fogok az Enyéimre. Soha nem hagylak el és el nem távozom tőled.” A teher elhagyta a szívemet. Azóta nincs ott; remélem, soha többé nem is lesz.

¹⁵² Aztán eljöttem Tucsonba. Furcsa dolog, hogy mióta idejöttem, még soha nem történt velem ennyi minden. Hiszem, hogy Isten erre az órára tartogatta. Hiszem, hogy most jött el az idő, mert történnie kell valaminek.

¹⁵³ Bárcsak meg tudnánk szívlelni ezt az Igazságot! Most egy pillanatra. Bárcsak meg tudnánk érteni, mit jelent ez az Ige-hely: „Aki bennetek van, nagyobb annál, aki a világban van.” Ezt meg sem tudjuk érteni, mégis azt mondjuk, hogy hiszünk benne. És tudjuk, hogy igaz, de valójában nem értjük.

...nagyobb az, Aki bennetek van, mint aki a világban van.

Ki van bennetek, aki nagyobb? Krisztus, a Felkent! Isten, Aki Krisztusban volt, bennetek van. „Nagyobb az, Aki bennetek van, mint aki a világban van.”

¹⁵⁴ Akkor, ha Ő bennetek van, többé már nem ti élték, hanem Ő él bennetek. Értitek? Nem a ti gondolataitok, amit Erről gondolnátok; hanem az, amit Ő mondott róla, látjátok. Akkor, ha Ő bennetek van, semmiképpen sem tagadná meg azt, amit mondott. Nem tehetné meg. De megtartaná, amit mondott és megpróbálná megtalálni azt a személyt, akin keresztül igazolhatja Magát.

¹⁵⁵ Nos, ez nem azt jelenti, hogy Neki mindenkivel ezt kell tennie. Amikor Mózes Izráel fiait vezette; egy személy volt; Mózes. A többiek csak követték az Üzenetet. Értitek? Néhányan megpróbáltak felemelkedni, hogy utánozzák és Isten azt mondta: „Válaszd el magad” – és egyszerűen elnyelte őket. Értitek?

¹⁵⁶ De, „Aki bennetek van, nagyobb annál, aki a világban van”, Isten bennetek, ahogyan Jézus Krisztusban volt. Mert mindazt, ami Isten volt, Krisztusba öntötte; és mindazt, ami Krisztus volt, a Gyülekezetbe öntötte. Látjátok, ez Isten bennetek; „Aki bennetek van”.

¹⁵⁷ Nem csoda, hogy a szél és a hullámok engedelmeskedtek Neki, engedelmeskedtek az Ő Beszédének; engedelmeskedtek az Ő Szavainak, mert az Isten Szava volt Rajta keresztül. Ő ember volt; de Ő volt az Ige, ami testté lett. Értitek? És amikor beszélt, Isten szólt emberi ajkakon keresztül. Látjátok? Nem csoda, hogy a szél és a hullámok... Maga a Teremtő, Aki a szelet és a hullámokat teremtette Őbenne volt. Most gondoljatok bele! Gondolkozzatok el mélyen, mielőtt a befejezéshez érünk. Nem csoda, hogy a démonok megbénultak az Ő Szavától! Isten volt Benne. Isten volt Krisztusban. A démonok megbénultak. Nem csoda, hogy a halottak, akik porrá váltak, nem tudtak ott feküdni az Ő Szavától! Mert Ő volt az Ige.

Azt mondta Lázárnak, miután ő már négy napja halott volt és bűzlött; az arca, az orra beesett ennyi idő alatt: „Lázár, gyere ki!” És egy halott ember lábra állt. Miért? Ez Isten

volt. Aki Krisztusban volt, az Isten volt. A halottak nem állhattak meg az Ő jelenlétében. Isten volt Krisztusban.

¹⁵⁸ A szelek... emlékezzetek, Isten teremtette a szeleket; a szél levegő. Isten teremtette a hullámokat; az víz. De amikor az ördög belépett abba, felkavarta azokat, hogy pusztítást hozzon. Isten teremtette az embereket, hogy Isten fiai legyenek, de amikor az ördög beléjük megy, látjátok, baj van. Nos, az ördög belement a szélbe és ő küldte azt a vihart. Hát nem mondhatta a Teremtő, Aki a szelet teremtette: „Menj vissza oda, ahová teremtettelek!”?

Hát nem ugyanaz a Teremtő állt a minap a coloradói hegyen? Értitek?

Nem ugyanaz, Aki vehetett egy darab halat, eltörhette, és egy másik darab nőtt helyette? Valójában Neki nem kellett az. Ki is mondhatta volna.

Hát nem ugyanaz a Teremtő, Aki a mókusokat teremtette? Akkor az, Aki Krisztusban volt, bennünk is van, mert ugyanazokat a dolgokat teszi, mint Ő, ugyanazokat.

A halottak nem állhattak meg az Ő jelenlétében, az Ő Szava előtt.

¹⁵⁹ Nézzétek, öt hiteles beszámolónk van „halott” emberekről, akikről az Úr látomást adott, odamentem hozzájuk és feltámadtak. Itt van az egyik, pont’ itt, aki pont’ ott halt meg, ahol most ül. És itt van ma este, él. Szívrohamban esett össze. Ott van a felesége, egy ápolónő. Odamentünk; mindennek vége, a szemei merevek voltak, vége volt. Itt van, él. „Mert nagyobb az, Aki *itt* van, bennünk, mint aki a világban van!” Értitek?

¹⁶⁰ Nagyobb Ő, Isten, a Teremtő! A szélnek és a hullámoknak engedelmeskedniük kellett Neki. A démonok megbénultak. Az egész természet engedelmeskedett Neki, mert Ő volt a természet Teremtője. Ő, amikor erre gondolunk, az kiveszi belőlünk a nyugtalanságot. Akkor megértjük ezeket a dolgokat, látjátok. Mi ez? Nem az ember. Az ember nem képes erre; az ember a teremtés része. Értitek? De a szél és a hullámok engedelmeskednek a Teremtőnek, látjátok.

És ehhez a Teremtőre van szükség, „mert Aki bennetek van, nagyobb annál, aki a világban van”. Aki zavart okozhat, az a világban van. Aki benned van, az a Teremtő, Aki a szelet teremtette. Ő ki tudja úzni az ördögöt a szélből és nyugalom lesz. Ő ki tudja úzni az ördögöt a viharból és nem lesz vihar. Ő a Teremtő. „Nagyobb az, Aki bennetek van, mint aki a világban van.” Értitek?

¹⁶¹ Az ördög a világból való. A világ hozzá tartozott. Mindig is így volt. „Miért estél le, Lucifer, hajnal fia?” Látjátok, ez a világ hozzá tartozott. Akkor, amikor kiűzték a Mennyből ide jött. Értitek?

¹⁶² Ő volt az, aki Krisztusnak azt mondta: „Ezek a királyságok az enyéme, azt teszek velük, amit csak akarok.” Hozzá tartoznak és ő az, aki „a világban van”.

¹⁶³ János épp’ azt mondta a tanítványoknak: „Hallottatok az antikrisztusról, aki el fog jönni és már itt van és az engedetlenség gyermekeiben munkálkodik. De, kis gyermekeim,

ti nem e világból valók vagytok. Ti Istentől vagytok. És nagyobb az, Aki bennetek van, mint aki a világban van.” Ez Krisztus bennetek!

¹⁶⁴ Az, aki teremtette az eget és a földet be volt mutatva Jézus Krisztus személyében; Isten Krisztusban, megbékítve a világot Önmagával.

Tegyük fel, hogy azt mondjátok: „Ő azonban Isten Fia volt, Branham testvér.” Rendben, derítsük ki, hogy vajon Ő-e az Örök, örökkévaló Isten!

¹⁶⁵ Nagyobb volt az, Aki Józsuében volt, mint a nap. Józsué pedig egy ember volt, bűnös születésű, mint te és én. És nagyobb volt az, Aki Józsuében volt, mint a Napban, amely Isten parancsa alapján működött. Isten parancsolta a Napnak, hogy ragyogjon és forogjon és ezt Isten törvényei irányítják és ellenőrzik. De nagyobb volt az, Aki Józsuében volt, mint Isten törvényei; mert Maga a Teremtő volt Józsuében, amikor Józsué felnézett a Napra, és azt mondta: „Maradj ott, ahol vagy. És te, Hold, maradj ott, ahol vagy, amíg be nem fejezem ezt a csatát!” A Nap és a Hold engedelmeskedtek neki, mert Aki Józsuében volt, nagyobb volt, mint a Nap és a Hold. Aki Józsuében volt!

¹⁶⁶ Aki Mózesben volt, nagyobb volt, mint Egyiptom. Egyiptomé volt a világ hatalmas hadserege, meghódították a világot abban az időben. De Aki Mózesben volt, nagyobb volt, mint Egyiptom, mert Mózes legyőzte Egyiptomot. Aki Mózesben volt, nagyobb volt, mint maga a természet. Belegondoltatok-e valaha, hogy Isten vette az Ő Igéjét, és odaadta Mózesnek, és azt mondta: „Menj ki és parancsold meg a napnak, hogy ne ragyogjon!”? És a nap elsötétült! Igaz? Ő fel tudja ragyogtatni a napot és visszahívja a felhőket, vagy el tudja sötétíteni a napot. Ő Isten; azt tehet, amit csak akar és Ő a hívő gyermekben van! Ámen. Erről van szó.

¹⁶⁷ Nem volt a láthatáron egyetlen bolha sem. Talán tél volt, nem voltak legyek, de Isten azt mondta Mózesnek: „Menj, szöld az Én Szavaimat, és Én majd beleteszem az elmédbe, hogy mit kell mondanod! Menj ki, szedj fel egy kis port a földről, és dobd fel a levegőbe!”

¹⁶⁸ És azt mondta: „Legyenek bolhák!” És néhány óra múlva bolhák másztak az egész földön, valószínűleg több centiméter vastagon. Igaz? A Teremtő!

¹⁶⁹ Nem voltak békák, ezért kinyújtotta pálcáját, és azt mondta: „Legyenek békák!” És mindenhol ott voltak, halmokban, amíg az egész föld búzlott. Ugye így van?

¹⁷⁰ Amikor a Vörös-tengerhez ért és az az útjában állt, Isten azt mondta: „Szólj a tengerhez!” És Mózes szólt a tengerhez; és nagyobb volt az, Aki Mózesben volt, mint maga a tenger. Ugye így van? Ó, egek! Látjátok, nagyobb volt az, Aki Mózesben volt, mint az, aki a világban van. Nagyobb az, Aki Mózesben volt, mint bármely természeti erő a világon. Ő parancsolt a természetnek. Bármit is mondott neki Isten, kimondta, és úgy is lett.

¹⁷¹ Ugyanaz az Isten van velünk ma este! Nem csak velünk, hanem bennünk! Bebizonyította, hogy bennünk van. „Nagyobb az, Aki bennetek van, mint aki a világban van.” Mitől félünk, a világtól?

¹⁷² A minap találtak itt egyfajta dinoszaurusz fogat, itt fent, a... Gondolom, mindannyian hallottatok róla; itt fent, a Niagara-vízesésnél. Azt mondták: „Majd’ három kilogrammot nyomott.” Azt hittem, azt fogják mondani, hogy egy embertől származik, de végül úgy határozták meg, hogy valamiféle őskori állat volt. Azok az állatok valószínűleg egyszer a földön éltek. Hol vannak most?

Tudjátok, hogy a Mindenható Isten parancsára a dinoszauruszok megjelenhettek a földön, és egy óra múlva már negyven mérföld mélyen lehettek? Tudjátok, hogy Isten bolhákkal is elpusztíthatná ezt a világot? Hívhatna bolhákat. Hova mennek, amikor meghalnak? Mi történik a házilegyekkel? Mi történik a szöcskével? Eljön a tél és mínusz negyven fok van; aztán kimész a következő tavasszal és mindenhol szöcskék vannak. Honnan jöttek? Ő a Teremtő, Aki a Szavával létrehozza őket! Ő Isten! A természet engedelmeskedik az Ő Szavának.

¹⁷³ Sok testvérünk felbuzdul, az a benyomásuk támad, hogy Isten azt mondja, tegyenek meg valamit és azt mondják, hogy az ÍGY SZÓL AZ ÚR, pedig nem így van. Ezért nem történik meg.

De amikor valóban Isten mondja neked, akkor annak meg kell történnie, úgy kell lennie. Amikor Isten mondja, akkor annak meg kell történnie.

¹⁷⁴ Nagyobb az, Aki Mózesben volt, mint az, aki Egyiptomban volt. Nagyobb az, Aki Mózesben volt, mint bármi, amit a fáraó tehetett, minden varázslatánál. Nagyobb az, Aki Mózesben volt, mint az, aki a varázslókban volt. Értitek? Nagyobb az, Aki Mózesben volt, mint az egész természet.

¹⁷⁵ Nagyobb! Aki Dánielben volt, nagyobb volt, mint az oroszlánok. Meg tudta állítani az éhes oroszlánokat. Tehát bármi, ami meg tud állítani valamit, nagyobb annál, amit megállított. Az oroszlánok éhesen rohantak oda, hogy megegyék Dánielt; de nagyobb volt az, Aki Dánielben volt, mint az, aki az oroszlánban volt.

¹⁷⁶ Amikor az oroszlán meg lett teremtvé kezdetben, az ember barátja volt. Az ördög készíteti őt arra. Így van. A Millenniumban a farkas és a bárány együtt legelnek majd, az oroszlán pedig szalmát eszik majd, mint az ökör és az ökörral együtt fekszik. A Millenniumban nem ártnak és nem pusztítanak majd. Az ördög el fog tűnni. Az ördög készíteti a vadállatokat arra, hogy úgy tépjenek, marcangoljanak, felfaljanak és hasonlókat tegyenek. Sátán teszi ezt. De nagyobb az, Aki Dánielben volt, mint az, aki az oroszlánban volt. Értitek? Nagyobb az, Aki abban a prófétában volt, mint az, aki az oroszlánban volt.

¹⁷⁷ Nagyobb az, Aki a zsidó ifjakban volt, nagyobb volt az, Aki bennük volt, mint az, aki a tűzben volt. Mert őket a tűzbe vetették; és az, Aki bennük volt, velük volt,

megakadályozta, hogy a tűz megégesse őket, amikor a kemence hétszer forróbbra volt fűtve, mint valaha. Igaz? Nagyobb az, Aki a zsidó ifjakkal volt, mint az, aki a világban volt.

¹⁷⁸ Ott ült Nabukodonozor, vagy Baltazár. Nabukodonozor, azt hiszem, ő volt az, aki a kemencét hétszeresére fűtette fel, mint valaha volt. Az ördög ihlette, hogy fogja el ezeket az embereket, mert ők kiálltak Isten Igéjéért és ebbe a kemencébe vetette őket, amely hétszer forróbb volt, mint valaha, és mégsem tudta megégetni őket. Mert nagyobb az, Aki Sidrákkal, Misákkal és Abednegóval volt, mint az, aki a világban van. Abszolút! Ó, egek!

¹⁷⁹ Nagyobb az, Aki Illésben volt, mint a rézszínű ég, mert ő esőt tudott hozni a rézszínű égből, amelyből három és fél évig nem esett.

Nagyobb az, Aki Illésben volt, mint a halál. Mert amikor eljött az ideje, hogy meghaljon, Isten látta azt az öreg, fáradt prófétát. Illés megfeddte Jézabelt, az ő festékeit és modern dolgait, és elég fáradt volt, ezért Isten nem is engedte, hogy gyalog menjen haza, mint ahogy Énókkal volt. Küldött egy szekeret, felvette őt és hazavitte. Nagyobb az, Aki Illésben volt, mint aki Jeruzsálemben és Júdeában és a hegyekben volt. Nagyobb az, Aki Illésben volt, mint maga a halál. Nagyobb az, Aki Illésben volt, mint a sír; mert megmenekült a sírtól, megmenekült a haláltól, és egyszerűen felment, hazament egy szekéren. Látjátok, nagyobb volt Ő; és Ő volt Illésben.

¹⁸⁰ Azt mondjátok: „Ó, nos, ő egy nagy ember volt.”

¹⁸¹ Várjatok egy percet! A Biblia azt mondja, hogy olyan ember volt, akinek olyan indulatai voltak, mint nektek és nekem. Így igaz. De amikor imádkozott, hitt abban, hogy megkapja, amit kér; amit Jézus is mondott nekünk: „Amikor imádkoztok, higgyétek, hogy megkapjátok azt, amit kértetek és meglesz nektek.” Ő buzgón imádkozott, hogy ne essen eső, és három és fél évig nem esett. Látjátok, nagyobb volt az, Aki Illésben volt, mint a természet.

¹⁸² Akkor mi a helyzet a betegek gyógyulásával? Nagyobb az, Aki bennetek van, mint a betegség. Értitek? Mert a betegség egy zavaró tényező, amely megzavarja Isten törvényeit. Nos, „nagyobb” az, Aki benned van, azaz a Gyógyító és Teremtő, mint az ördög, aki megzavarta az életed programját. „Nagyobb az, Aki bennetek van, mint az, aki a világban van.” Látjátok?

Nagyobb az, Aki Illésben volt! Nagyobb az, Aki Ézsaiásban volt, mint az idő; vagy bármelyik prófétában, mert ők túlláttak az időn. Értitek?

¹⁸³ Nagyobb az, Aki Jóbban volt, mint a férgek, a halál és a sír. Mert egy látomásban meglátta az Úr eljövetelét, és azt mondta: „Él az én Megváltóm és az utolsó napon meg fog állni a földön; és bár férgek pusztítják el ezt a testet, mégis testemben fogom meglátni Istent.” Értitek? Nagyobb az, Aki Jóbban volt, mint a halál. Nagyobb, mert a halál

megpróbálta elvinni őt, de nem tudta. Nem tudta megtenni, mert ő azt mondta: „Újra fel fogok kelni” – és meg is tette. Megtette.

¹⁸⁴ Figyeljete, bárcsak lenne időnk továbbmenni ezzel! De szeretnék feltenni egy kérdést, amit a minap hallottam ebben a témában, hogy „Krisztus bennetek”.

Ne engedjétek, hogy ennek egy olyan dolog legyen az alapja, amit ti tettetek; mondván: „Éreztem egy kis borzongást. Én... nyelveken szóltam. Én... szellemben táncoltam.” Nincs azzal semmi baj, az rendben van, de ne erre támaszkodjatok!

Kell, hogy *Ez* az életed legyen. *Erről* van szó. Neked és *Ennek* eggyé kell válnod, látod, és akkor *Ez* nyilvánul meg.

¹⁸⁵ Mi lenne, ha ma este teljes szívből azt mondanád, hogy Shakespeare szelleme él benned, hogy Shakespeare él benned? Tudod, mit tennél? Megírnád Shakespeare műveit. Igen. Azt tennéd. Verseket és színdarabokat írnál és így tovább, mert Shakespeare ilyen művész volt, egy nagy író, versíró. Nos, ha Shakespeare benned élne, Shakespeare cselekedeteit tennéd. Ugye igaz?

¹⁸⁶ Mi lenne, ha Beethoven élne benned? Mi lenne, ha Beethoven élne benned? Tudod, mit tennél? Olyan dalokat írnál, mint Beethoven, a nagy zeneszerző. Olyan dalokat írnál, mint Beethoven, mert Beethoven lenne az életed. Egy Beethoven lennél, újra megszületve. Ha Beethoven élne benned, Beethoven cselekedeteit tennéd, mert Beethoven élne benned. Ugye így van?

¹⁸⁷ De Krisztus az, Aki benned van! És ha Krisztus van benned, akkor Krisztus cselekedeteit fogod tenni, ha Krisztus él benned. Ő mondta ezt. Szent János 14:12: „Aki hisz bennem, az Én cselekedeteimet fogja cselekedni” – ha Krisztusban vagy, vagyis ha Krisztus benned él. Aztán, Krisztus az Ige. Igaz? És az Ige az Ő prófétáihoz jön. Értitek? És ha Krisztus benned él, Krisztus cselekedetei történnek rajtad keresztül, Krisztus élete él majd rajtad keresztül. Az Ő cselekedetei, az Ő élete, és minden, benned élne; pont’ úgy, mint ha Shakespeare, Beethoven, vagy bárki más élne benned.

¹⁸⁸ Ha az Ő élete! De ha még mindig a saját életedet éled, akkor a saját cselekedeteidet fogod tenni. De ha Krisztus életét éled, ha Krisztus van benned, „Aki benned van, nagyobb annál, aki a világban van”. Ha kételyek és zavarodottság van benned Isten ígéretével kapcsolatban, akkor Krisztus nincs ott; látod, csak felkavarodtál. De ha az Élet... Ha Krisztus él benned, akkor Ő fel fogja ismerni az Igéjét és el fogja végezni az ígéretét. Meg fogja tenni.

¹⁸⁹ „Amikor imádkoztok, higgyétek, hogy megkapjátok, amit kértek, és megadatik néktek. Ha azt mondjátok ennek a hegynek: ‘Mozdulj!’ és nem kételkedtek a szívetekben, hanem hiszitek, hogy amit mondtok, az meg fog történni, akkor megkaphatjátok, amit mondtok.” „Az Atya munkálkodik és addig Én is munkálkodom.” „Bizony, bizony, mondom néktek, a Fiú semmit sem tehet Önmagától, hanem amit lát az Atyától cselekedni, azt cselekszi a

Fiú is.” Értitek? És amikor az Atya megmutatta Neki, hogy mit kell tennie, kilépett oda, bármilyen tévesztés nélkül és azt mondta: „Legyen!” – és lett.

És ugyanaz a Krisztus él bennetek. Bennünk él. Akkor az Ő cselekedeteit fogjuk tenni, mert Krisztus az Ige és az Ige ígérete gyógyulást hoz nektek. Hiszitek ezt? Biztosan!

¹⁹⁰ Azt mondta: „Nem hagylak titeket vigasz nélkül.” Ahogy imádkozom, amit nemrég kértem, ott, a Máté 24-ben, látjátok, vagyis a Máté 28:20-ban. Értitek? Azt mondta: „Eljövök hozzátok, bennetek leszek.” „Én” – a Személy, Krisztus, a Szentlélek formájában – „el fogok jönni és bennetek fogok élni. Akkor már nem ti lesztek... többé már nem lesztek önmagatok. Én leszek bennetek. És nagyobb az, Aki bennetek van, mint aki a világban van.” Értitek? A Zsidókhoz írt levél 13:8 azt mondja: „Ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökké.”

¹⁹¹ Aki Noéban volt, nagyobb volt, mint a víz ítélete.

És Aki benned van, nagyobb, mint a tűz ítélete. Aki benned van, nagyobb, mert Ő kifizette az ítéletet és legyőzte az ítéletet érted. Nincs mitől félni. Látod, ebben vagy. Igen.

Nagyobb az, Aki Noéban volt, mint az, aki a víz ítéletében volt, amely elpusztította a hitetlen világot, mert Noé hitt. És nagyobb volt az, Aki őbenne volt, Akinek hitt, ahogy szólt hozzá, mint az, aki a világban volt. Noé megmenekült minden ítélet elől, mert Isten Igéje nagyobb volt annál és ő felemelkedett az ítélet fölé.

„Nagyobb!” Mennyit maradhatnánk még ennél!

¹⁹² Nagyobb az, Aki Dávidban volt, mint a medve, amely ellopta a bárányait. Nagyobb az, Aki Dávidban volt, mint az oroszlán, amely bejött és elvitte az egyik bárányát. Nagyobb az, Aki Dávidban volt, mint az ellenség, Góliát; a nagy filiszteus, aki ott állt, körülbelül négy-négy és fél méter magas, harmincöt centiméteres ujjakkal, egy szövőtűhöz hasonló lándzsával, hat-hét centiméter vastag acél vagy fém, réz borítással. De nagyobb volt Dávidban, mint aki Góliátban volt.

Ő erő volt, izom. Harcos volt. Azt mondta, hogy felkapja Dávidot a lándzsája hegyével, felakasztja és hagyja, hogy a madarak egyék meg.

¹⁹³ Dávid pedig így szólt: „Te filiszteusként állsz velem szemben, egy filiszteus nevében. A filiszteus isten nevében átkozol engem.” És azt mondta: „Dicsekedtél, hogy mit fogsz tenni. Páncéllal és lándzsával jössz ellenem. De én az Úr Isten Nevében jövök ellened, és ma fejedet veszem.” És meg is tette, mert nagyobb volt az, Aki Dávidnak ihletést adott ehhez a bátorsághoz.

¹⁹⁴ Nagyobb az, Aki benned van, mint az a tolószék. Nagyobb az, Aki benned van, mint az a hordágy. Nagyobb az, Aki benned van, mint az a rák. Nagyobb az, Aki benned van, mint az a megpróbáltatás. Nagyobb az, Aki benned van, mint bármi, amit az ördög rád vethet. „Nagyobb az, Aki bennetek van, mint az, aki a világban van.” Ő nagyobb! Igen!

Nagyobb volt Dávid, ami Dávidban volt; Isten Dávidban!

¹⁹⁵ Ő van bennünk, Krisztus. Ő volt az, Aki legyőzött minden ellenséget, miértünk. Amikor itt volt a földön, legyőzte a bűnt, legyőzte a betegséget, legyőzte a halált, legyőzte a poklot, legyőzte a sírt és most bennünk él, mint Győztes! Ő legyőzte a betegséget, a poklot, a halált, a sírt, és eljött hozzánk, hogy megszabadítson bennünket mindezekből. És nagyobb az, Aki benned van, mint az, aki ezekkel a dolgokkal blöfföl veled. Igen! „Nagyobb az, Aki bennetek van, mint az, aki a világban van.”

¹⁹⁶ Így történnek ezek a csodák. Így állt el a szél a minap. Meg tudja tenni ezt egy emberi lény? Nem, uram, ez lehetetlen. Amikor ott álltam sírva és tomboltak a szelek és...

Hányan vannak itt, akik ott voltak fent? Emeljék fel a kezüket! Emeljék fel a kezüket, mindenki ott volt fent, ott Coloradóban, akkor, abban az időben! Rendben. Fred testvér, azt hiszem, az egyetlen, aki ott volt akkor. Azt hittem, talán Mann testvér is itt volt, de ő... Evans testvér, ugye? Evans testvér is ott volt akkor. Igen. Rendben.

¹⁹⁷ Figyeljete! Ugye ez az igazság? Nem így történt? Az eső csak úgy abbamaradt és a szél elállt. Mi volt ez? Az én szavamra? Nem! Mivel Ő mondta, hogy tegyem. És nagyobb Ő, Aki bennünk van, mint bármilyen természeti erő. Ugyanaz az Isten, Aki lecsendesítette a tenger hullámain, vajon nem küldhette el a szelet a helyére? Ő, ugyanaz, Aki elsötétítette a napot, vajon nem ragyogtathatta fel a napot? Nos, „nagyobb az, Aki bennetek van, mint az, aki a világban van.” Értitek? Rendben.

¹⁹⁸ Ezért lehetnek meg ezek az igazi csodák, mert ez Isten ígérete: „Amit Én teszek, ti is meg fogjátok tenni.” Szent János 14:12. Krisztus, Aki lecsendesítette a szelet és a hullámokat, Ő azoknak Teremtője. Ma is épp annyira Teremtő, mint akkor volt. Ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökké.

Meggyógyította a betegeket, elpusztította a bűnt és mindent megváltoztatott értetek, és eljött hozzátok, hogy veletek lakozhasson. Mindezeket legyőzte, hogy eljöjjön és bennünk éljen. Ő az a Győztes, Aki már legyőzte ezeket a dolgokat; bebizonyította ezt a Szentírásban, visszajött és mindent legyőzött és bebizonyította nektek is, hogy Ő ugyanaz az Isten. És ezerkilencszáz év után még mindig ugyanazt teszi közöttünk, mint amit akkor tett; legyőzte a halált, a poklot, a betegséget és a sírt!

¹⁹⁹ Ez a Krisztus, az „Aki”. Ő az, Aki bennetek van. Ő Krisztus. Ahogy János mondta: „Aki bennetek van, nagyobb annál, aki a világban van.” Krisztus volt az! Ő nagyobb, mint az egész világ, mert legyőzte a világot és nagyobb, mint mindazok a dolgok, mert legyőzte azokat értünk. „És mi több mint győztesek vagyunk az által, Aki szeretett minket és Önmagát adta értünk” – hogy visszatérhessen és rajtunk keresztül végezhesse munkáit, hogy bebizonyítsa nekünk, hogy Ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökké.

Amikor a földön volt, amikor az emberek között állt bebizonyította, hogy Ő a Messiás. Meg tudta ítélni a gondolataikat, amik a szívükben voltak. És a Biblia azt mondja, Mózes

mondta, hogy „Ő próféta lesz”. Ugye így van? Ő ismerte a szívek titkát. Tudta, hogy kik az emberek. Tudta, hogy mi a bajuk. Láttuk ezt megtörténni? Újra és újra!

²⁰⁰ Tudjuk, hogy halottak támadtak fel, egyenesen a halálból. Néhányan közülük másfél napja halottak voltak. Nos, reggel meghaltak, és aznap este vitték vissza őket, egész éjjel utaztak; és másnap dél körül, vagy kicsit dél után megérkeztek a sátorhoz. Egy kis halott csecsemő, hideg, az anyja karjaiban fekvő. És Urunk Istenünk elhozta, kimondta az Élet Igéjét és az a baba felmelegedett és sírni kezdett; visszaadták az anyja karjaiba.

²⁰¹ Stadklev asszony ott állt és látta mi történik, azért sírt annyira a kisbabája miatt és ezért akarta, hogy repüljek Németországba. De az Úr azt mondta: „Ez az Én kezem; ne dorgáld meg azt!” Látjátok, akkor megértjük.

Amikor Mózesnek azt mondta: „Szólj a sziklához” – ne üsd meg. Ez azt jelentette, hogy „szólj”, ne üss, látjátok. Engedelmeskedned kell annak, amit Ő mond. „De senki sem tehet semmit önmagától” – először Istentől kell erről hallania.

²⁰² Tehát Isten Igéje megígérte, hogy Ő él. És mivel Ő él, te is élsz. Megígérte, hogy „amit Én teszek, ti is meg fogjátok tenni. Ugyanazokat a dolgokat, sőt még többet is fogtok tenni, mert Én az Atyához megyek.” Ő mindent legyőzött. Ő az, Aki megállította...

Ő az, Aki azokat a mókusokat teremtette. Ez kétszer is megtörtént. Egyszer nálad történt, Charlie. És itt is megtörtént, testvérek, amikor Fred testvér és Banks testvér és a többiek ott voltak velünk.

²⁰³ Németországban történt, amikor az a tizenöt boszorkány-doktor, akik körülöttem álltak, azt mondták... Mivel Billy és Arganbright testvér nem engedték őket hozzám, azt mondták: „Akkor mi el fogjuk fújni azt a sátrat.” Leültek oda a varázslataikkal és hívták az istenüket, az ördögöt, és jött is egy viharral. Körülbelül harminc-negyvenezer német volt ott, és a sátor csak emelkedett fel és le, *így*.

Aztán ollót vettek, elvágtak egy tollat, és *így* hátrafelé mutattak vele. És mondták a varázsigéiket és kimondták a három szent szót, azt mondták: „Az Atya, a Fiú, a Szentlélek; lu-lu-lu-lu-lu-lu! Az Atya, a Fiú, a Szentlélek; lu-lu-lu!”

²⁰⁴ Így folytatták és valóban jött is a vihar. Természetesen. Sátán a „levegőbeli hatalmasságok fejedelme”. És ők hívták a vihart. Tehát, még az a nagy sátor is, ami úgy állt ott, jó ég, egy egész városrészt befedett volna; és ötször-tízesekből épült és csak vásznat húztak rá. A szél alákapott és csak úgy emelgette. És az a szél és villámok repkedtek, én meg csak folytattam a prédikálást.

²⁰⁵ És ó, egyszerűen csak egy nagy varázslásba kezdtek, egyre csak tovább, mondták azokat a szent szavakat, a három nagy, szent szót: „Atya, Fiú és Szentlélek” – mindkét oldalon így. Aztán láttam, hogy Őt is ördögök vették körül, de nem kötötték meg.

²⁰⁶ És azt mondtam Lowster testvérnek: „Ezt ne fordítsd le!”

²⁰⁷ Azt mondtam: „Arganbright testvér, csak imádkozzunk!”

²⁰⁸ Azt mondtam: „Uram, Istenem, ég és föld Teremtője, Te küldtél engem ide. Jézus Krisztus Nevében tettem a lábam erre a német földre, mert Te küldtél engem ide. Annak a felhőnek nincs hatalma felettem. Nincs, mert én fel lettem kenve és ide vagyok küldve ennek a népnek az üdvösségéért.”

„Jézus Nevében parancsolom neked, hogy távozz innen!”

²⁰⁹ És a mennydörgés, ami így szólt: „Bumm! Bumm! Bumm!” Elment: „Grrrrrrrrr,” – eldübörgött és egyenesen a sátor fölé szállt és a nap kisütött.

²¹⁰ Tíz percen belül körülbelül tízezer ember gyűlt össze az oltár körül, és kegyelemért kiáltottak, ahogy látták Isten hatalmát. Miért? „Nagyobb az, Aki bennetek van, mint aki a világban van.” Értitek?

²¹¹ „Nagyobb az, Aki bennetek van, mint az, aki a világban van.” Látjuk a gyötrelmeket a dolgokban; ó, testvéreim, egyáltalán semmi aggódnivalónk sincs. Isten hatalmas és Ő bennetek van. Hiszitek ezt?

²¹² Most már jócskán túlléptem az időt. Körülbelül kilenc tizenöt van. És tudom, hogy hosszú út áll ezek előtt az emberek előtt.

Hajtsuk meg fejünket egy pillanatra!

²¹³ Ó, Atyánk, Istenünk, Te tudsz Coloradóról. Te tudod, hogy ezek a dolgok igazak. És én ezt a Te dicsőségedre mondtam el, hogy ezek az emberek megtudják, az összes tudományos bizonyíték, a képek és a Szentlélek munkái után. És Uram, tudod, hogy én egyértelműen elmondtam az embereknek és mindig el is mondom, hogy ez azért lehet, mert Te megígérted. És Te itt vagy és próbálsz találni valakit, akin keresztül igazolhatod Magad, hogy mások is meglássák, hogy élsz és hogy Te ugyanaz vagy tegnap, ma és mindörökké. Imádkozom Hozzád, Uram, hogy légy irgalmas és vezesd és irányítsd a gondolatainkat.

²¹⁴ Vannak itt olyanok, akik betegek és szenvednek. Vannak, akik talán meghalnak, ha nem kapnak segítséget Tőled. Sokan közülük talán az út végére értek, ahol az orvosok már nem tudnak segíteni. Te Isten vagy és Te ugyanaz vagy tegnap, ma és mindörökké. És a Te jelenléted itt van.

²¹⁵ És Urunk, nem tudjuk, mi lesz ez a Harmadik Húzás, ahogy mi hivatkozunk rá. Nem tudom, mi. De egy dolgot tudunk, hogy az Első Húzás a tökéletesség volt. A Második Húzás, az ötös, a kegyelem volt.

És Istenem, ma este imádkozom, hogy mutasd meg Magad nekünk, ahogy ezek után azt mondod: „Aki bennetek van!” És Te mondtad: „Amit Én cselekszem, azt ti is megcselekszitek” – és azt mondtad, hogy semmit sem tettél, amíg az Atya meg nem mutatta Neked.

²¹⁶ És láttuk mit tettél, amikor meg tudtad mondani Péter apostolnak, hogy ki ő, hogy hívják az apját. Megmondtad Nátánaelnek, hogy mi volt a küldetése, hogyan került oda,

hol volt előtte, mit tett. Az asszonynak a kútnál elmondtad a bűneit és azt, hogy ki ő, hogy hat férfival élt házasságtörésben; már öt volt neki és az, akivel most él, nem a férje. Te még mindig ugyanaz az Isten vagy. Te mondtad...

²¹⁷ Bartimeus vak volt, ahogy ott állt; de mégis, a szívében látta, hogy Jehova volt az, Aki megjelent Jézus Krisztusban, mint Fiúban, Aki meg tudta hallani az ő kiáltását. Így kiáltott: „Dávid Fia, könyörülj rajtam!” És ez megállított Téged, megfordultál és meggyógyítottad, ó Atyám, és azt mondtad neki, hogy a hite megmentette őt.

²¹⁸ Az a kis vérszegény asszony, akinek a vérfolyása a változó kora miatt sok éven keresztül nem tudott elállni minden pénzét orvosokra költötte, de egyikük sem tudott segíteni rajta. Eljött az egyik összejövedeleddre, amikor egy férfival beszéltél ott Galileában, miközben Jairus házába tartottál. Ez a kis asszony anélkül, hogy erre igei háttere lett volna, azt mondta szívében: „Ha csak megérinthetem a ruháját, hiszem, hogy meggyógyulok.” És megkapta, amire vágyott, amikor megérintette a ruhádat. Te pedig azt mondtad neki, hogy a hite tette ezt, megfogalmazta a kívánságát és ő meggyógyult.

²¹⁹ Az Ige azt mondja nekünk, hogy Te olyan Főpap vagy, Aki Magasságban ül és örökké él, hogy közbenjárjon értünk. És azt is mondja, hogy Téged, mint Főpapot, ebben az időben meg lehet érinteni a mi gyengeségeink érzésével. Urunk, Istenünk, add meg, hogy minden itt lévő embernek ma este meglegyen az a kiváltsága, hogy megérint Téged ma este, a nagy Főpapot, és meggyógyul. Isten dicsőségére kérem ezt Jézus Nevében. Ámen.

²²⁰ Most, én nem... Vannak imakártyák? Azt mondtam Billynek, hogy ne... Van valakinek imakártyája? Rendben, így van, azt mondtam neki, hogy ne ossza ki azokat. Gondoltam, talán kicsit hosszúra nyúlik, mivel én... ó, annyit beszélek. De látjátok, amikor azt mondtam, hogy „megpróbálok nyolc harmincra végezni”, ti nevettetek, én pedig tudtam, hogy tudjátok, miről van szó. De azért szeretlek titeket.

²²¹ Amit próbálok tenni, amit mindig is próbáltam, barátaim; sohasem azért volt, hogy valaki azt mondja: „Ezt Branham testvér tette.” Branham testvér semmit sem tud tenni. Értitek? Ez Jézus Krisztus. És Aki bennem van, az bennetek is ott van. Csak el kell hinnetek. Ugye így van? Aki benned van, nagyobb, mint a betegséged.

²²² Most, hányan vannak itt, akik testileg betegek, nem ismernek engem, de hiszik, hogy elég hitük van ahhoz, hogy megérintsék a Főpapot? Emeljék fel a kezüket és mondják: „Hiszek benne”! Rendben. Ó, gyakorlatilag mindenhol kezek vannak. Rendben. Hányan vannak itt, akik ismernek engem és tudják, hogy semmit sem tudok arról, hogy mire van szükségük és azt szeretnék, hogy Isten érintse meg őket? Emeljék fel a kezüket! Látjátok? Rendben.

²²³ Őszintén szólva, jelenleg senki sincs itt, akiről tudnék, hogy beteg lenne. De ezt a fiút, aki itt ül, ismerem. Sokszor imádkoztam már érte. Nem jut eszembe a neve, de Kentucky-

ból való. Mindig ír nekem, Wood testvérék személyes barátja, és eljön ide. És már nagyon régóta jár az összejövetelekre. Ő az egyetlen személy, akit ismerek.

²²⁴ Nos, Dauch testvér, amennyire tudom, jól van, különben nem ülne itt. A múltkor nagyon beteg volt és az Úr meggyógyította.

²²⁵ Nem ismerem ezt a személyt. És nem tudom, kié ez a mankó itt; talán azé a személyé a székben. Nem tudom.

Sok embert ismerek közületek. De a Menny Istene tudja, hogy ez alkalommal nem tudom, mit szeretnétek. Fogalmam sincs róla. Elég nehéz itt az imaházban, mert, tudjátok, sok embert ismerek.

²²⁶ Most pedig elmondom, mi a helyzet. Amikor idejöttök... Néha idejövök és azt mondom: „Rendben, mindenkinek adunk imakártyát és felállítunk egy sort. Gyertek fel az emelvényre!” Valaki el fog menni... Most nem lehet...

Tehát, barátaim, megnyitom a szívemet és elmondok nektek valamit. Ezt nem lehet elrejtteni. Tudom, mit gondoltok. Így van. Tudom, hogy mit gondoltok. Értitek? És néha azt mondjátok: „Testvér, hiszek.” Nos, bizonyos mértékben hiszel. Tudom.

²²⁷ És éppen itt, amikor... éppen most, a kenet rám száll, látjátok. És egyszerűen csak érzem azt a lüktetést, mint egy pulzust; egy dobogás különböző helyekről.

De most ne... Ne kételkedjete többé! Higgyétek a teljes Üzenetet! Higgyétek azt! Ha az nincs... ha nincs megírva a Bibliában, akkor ne higgyétek! De ha a Bibliában van, akkor a bennünk élő Szent Szellem köteles azt megvalósítani, ha hiszünk benne. Igaz?

Tudom, hogy nehéz. Látjátok, semmi sem jön könnyen.

²²⁸ Neki is nehéz volt meghalni, hogy ez nektek megadasson. Nehéz volt Neki a Golgotára menni; maradni akart, annyira, hogy így kiáltott: „Ne az Én akaratom, hanem a Tiéd legyen meg!” Értitek? Nem akart elmenni; fiatal volt és voltak testvérei. Szerette őket, ahogy én szeretlek titeket. De az nem lehetett, hogy Ő él és a testvérei is élhetnek, ezért meghalt, hogy mi élhessünk. Az nem volt könnyű. Meg kellett tennie. Nézzétek, milyen halál várt rá: „Atyám, eljött az óra, és imádkozzak, hogy vedd el tőlem ezt a poharat? Nem!” Nem akarta ezt tenni; azt akarta, hogy Isten akarata legyen meg.

²²⁹ Most nézzétek, ha hinni fogjátok ugyanezt! Most ne árnyékoljátok be egyáltalán! Csak higgyétek! Csak higgyétek teljes mértékben! Ne kételkedjete! Higgyete benne!

²³⁰ Ha az embereket imasorba hívom és azt mondom: „Rendben, most itt van ez az ember. Tudod, hogy nem ismerlek.”

²³¹ „Nem. Így igaz, Branham testvér.”

²³² Akkor ott helyben lesz valaki, aki azt mondja: „Aha, de ő azt olvassa, amit az imakártyára írtak! Telepátia!” Bizonyára így lenne.

²³³ Akkor azt mondom: „Rendben, most vasárnap nem fogunk imakártyákat osztani. Szeretném, hogy mindenki, aki idegen, aki még sohasem volt itt, álljon fel!” Értitek?

És akkor a Szent Szellem odafordul és megítéli, mi van bennük. Látjátok. Igaz? Mindkét módszert láttátok már.

²³⁴ „Ó, nos, ezzel valami baj van.” Értitek? Látjátok, az ki van zárva, ti... nem tudtok... Látjátok, amíg Sátán megvetheti a lábát, bármit elhitet veletek.

És megmutatja nektek minden hibámat és abból rengeteg van, amit mutathat nektek. Ne arra nézzetek! Nehogy arra figyeljete! Én is ember vagyok. Értitek? De ne feledjétek, hogy Isten Igéje az Igazság és én igyekszem aszerint élni.

²³⁵ Ha kimennék és kezdenék valami rosszat tenni, ami nem helyes; vétkezni, inni, vagy dohányozni, vagy olyan dolgokat csinálni, amik nem helyesek, akkor gyere és szólj rám, mert az nem illik. Akkor el akarom hagyni a világot. Nem... El akarok menni, mielőtt az megtörténne. Értitek? Nem akarom ezt tenni.

²³⁶ De amíg próbálok helyesen élni és helyesen cselekedni és megpróbálok úgy élni, ahogy egy kereszténynek kell, akkor hadd vegye Isten az Ő Igéjét és hadd hallja, hogy én kiállok Amellett. Bár nekem ez sok barátomba került és a világban a népszerűségembe és hasonlóba és sokan gyűlölnek és a felekezetek kirúgtak, mégis hű akarok maradni ehhez az Igéhez. Ez Isten Szava és én szeretem Istent. Tehát ez Isten Igéje és én azt mondom nektek, hogy „Ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökké”, és Ő most bennünk van. És ha...

²³⁷ Nos, ha Shakespeare élete lenne bennem, bennem élne, ha Shakespeare élne bennem, akkor nem Shakespeare cselekedeteit tenném? Ha Beethoven lenne bennem, akkor nem Beethoven cselekedeteit tenném? Ha Dillinger szelleme lenne bennem, ha John Dillinger élne bennem, akkor nem egy John Dillinger lennék? Ha Beethoven lenne bennem, akkor nem Beethoven lennék? Ha Castro lenne bennem, akkor nem Castro lennék? Értitek?

És ha Jézus Krisztus van bennem, akkor az Ő cselekedeteit fogom tenni, mert ez Ő. És nem azt mondta, hogy pontosan ez fog történni? Látjátok?

²³⁸ Tehát mit tenne Ő, ha itt állna, ha Ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökké? Azt mondaná: „Csak azt tudom tenni, amit az Atya mutat nekem.” Ugye így van? Nos, tegnap így cselekedett.

Most is ugyanaz? Mi van a betegséggel? Az ár már ki lett fizetve. Már mindnyájan meggyógyultatok a betegségetekből. Ugye így van? Mert... Mindnyájan bűnbocsánatot kaptatok, de el kell fogadnotok. Mindnyájan meggyógyultatok, de el kell fogadnotok.

²³⁹ Most pedig, hogy bebizonyítsam, hogy Ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökké... Ha Ő itt állna, akkor sem tudna meggyógyítani téged a hitetlenségeddel. Hinned kellene benne, ugyanúgy, mint ahogy most is hinned kell benne. Ugyanúgy kellene lennie, látjátok. „Mert nem tudott sok hatalmas dolgot tenni az Ő idejében a hitetlenségük miatt.” Igaz? Ma sem tud sok hatalmas dolgot tenni a hitetlenség miatt.

²⁴⁰ Nos, ki volt az, aki meg tudta jövendőlni? Isten. Ki volt az, aki megmondta? Isten. Ki volt az, aki ezt tette? Isten. Ki volt az, aki megmondta, hogy hol lesz a medve, a szarvas, a rénszarvas és az összes többi dolog és a hét... mindezek a dolgok, amik történtek? Ki volt az, aki ezt megmondta? Ő, Krisztus, Aki bennünk van; prófétál Magáról rajtunk keresztül, kinyilatkoztatva Magát, hogy Ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökké.

Ki állította meg a szelet? Ki teremtette a mókusokat? Ugyanaz, Aki teremtett egy kost Ábrahámnak, amikor... „Jehova-Jiré”-nek hívta. Azok az összetett megváltói nevek még mindig érvényesek Rá. Ő még mindig Jehova-Jire, „az Úr tud gondoskodni Magának áldozatról”.

²⁴¹ Most, mindannyiótok legmélyebb őszinteségét szeretném. Ha valóban teljes szívből hisztek, akkor öt perc múlva nem lesz közöttünk egy gyengélkedő sem. Nem lesz itt olyan ember, aki ne tudna lábra állni, ha egyszerűen csak hisztek benne. Tudtok hinni?

²⁴² Most pedig lássuk, hogy eljön-e hozzánk és megmutatja-e Magát, miközben meghajtjuk fejünket!

²⁴³ Úr Jézus, segíts most nekem! És én engedelmeskedni fogok Neked, Uram, amennyire csak tudok. Bocsásd meg bűneimet és vétkeimet! Jézus Nevében imádkozom. Ámen.

²⁴⁴ Most vegyük ezt az oldalt itt, valakit innen! Higgyetek, bízzatok, ne kételkedjete! Valakit, aki nem ismer engem, ha lehet. Nem tudom megmondani, hol lesz a látomás. Csak figyelni kell rá. És ha megteszi, akkor tudni fogjátok, hogy igaz-e vagy sem. Csak higgyetek és ne kételkedjete! Ha Ő megteszi, akkor hinni fogtok, mindezek után, amik ma történtek? Csak fogadd el a gyógyulásodat! Mondd: „Uram, most megérintem Jézus Krisztust. Hiszek.” Most pedig a Menny Istene adja meg!

²⁴⁵ „Nagyobb az, Aki bennetek van, – Krisztus, – mint aki a világban van.” Tehát az összejövetelen, ahol megérintjük Őt, visszatükrözi Önmagát; ahogy az asszony megérintette Istent Krisztuson keresztül és tükrözte neki a szükségait.

²⁴⁶ Most látom itt a sarokban, úgy tűnik, egy férfi nagyon komolyan... Nem, nem az. Egy asszony imádkozik egy férfiért, és a férfi nincs itt. Egy asszony. Látom, hogy az az asszony... Az ő... az édesapja az és rákban haldoklik. Nagyon komoly helyzet. A férfi nincs itt. Máshol van. Nem is ezen a vidéken. Georgiában van.

Csak imádkozzatok tovább! Most már teljes szívből hisztek? Csak imádkozzon tovább!

Az asszony neve, aki imádkozik, Jordan asszony. Ő nem Georgiából való. Észak-Karolinából való. Ha így van, hölgyem, álljon fel! Rendben, ez az igazság. Ezért imádkozott? [A testvérnő azt mondja: „Igen, uram, az apámért.”] Rendben. Rendben. [A testvérnő tovább beszél az apjáról.] Hiszi, hogy „Aki bennetek van, nagyobb annál, aki a világban van”? [A testvérnő azt mondja: „Hiszem.”] Hiszi, hogy Ő, Aki...?

²⁴⁷ Nézze, van itt még valami. Korai éveiben nagyszerű képzést kapott, vagy valami ilyesmit, mert úgy tűnik, hogy össze van zavarodva, vagy valamiféle keresztény...

Az édesapja nem szolgáló, vagy valaki, valaki a rokonai közül, vagy valami ilyesmi? [A testvérnő azt mondja: „A férjem.”] A férje, ő az. Látom, hogy valaki ön mellett áll, az Evangéliumot hirdeti és ön egy gyülekezetben van. Kapcsolatban áll vele. Rendben, itt van.

Na most, nem ismerem a hölgyet, de Isten ismeri ezt az asszonyt.

²⁴⁸ Van valami a tárcájában, egy kis zsebkendő vagy valami hasonló? Rendben, akkor tegye... Amikor leül, tegye a kezét arra a zsebkendőre és ne kételkedjen, mert Aki önben van, nagyobb mint, aki az apukája életére tör. Higgyen teljes szívéből, és úgy lesz, ahogyan hiszi!

²⁴⁹ Most szeretnék kérdezni valamit tőletek. Nem ismerem ezt az asszonyt. Amennyire tudom, szerintem ez az első alkalom, hogy látom. De ott ül, kétségbeesett állapotban, imádkozva. És ugyanaz az Isten, Aki megfordult és beszélt az asszonynak a vérfolyásáról, ugyanaz az Isten van itt is, megmutatva, hogy Aki bennetek van, legyőzte a világot. Hiszitek? Csak legyen hitetek, ne kételkedjete!

²⁵⁰ Rákról van szó, újra látom azt a fekete árnyékot. Egy asszony felett van, itt ül. Gégerákja van és rossz állapotban van. Imádkoztak érte és próbálja elfogadni a gyógyulását. Burton asszony, higgyen! Nem ismerem ezt az asszonyt. De ha teljes szívéből hisz... Valóban, a lényeg...

Hadd magyarázzam el önnek, mit próbál tenni. Elvesztette a hangját emiatt és imádkozik, hogy visszatérjen a hangja. Így van? Integessen *így* a kezével! Nos, ez az asszony idegen számomra. Nem ismerem. Így van. Ott van. Látjátok? „Nagyobb az, Aki önben van, – a hit, ami megéri Öt, – mint az, aki a torkában van.” Hisz teljes szívéből?

²⁵¹ Larsen testvérnő, önt ismerem. Ő a főbélőm. De Larsen testvérnő, ön volt orvosnál, vagy valami hasonló. Előjegyezték műtetre. Így van. Ugye, igaz? Nagyobb az, Aki önben van, Larsen testvérnő, mint aki a világban van. Jézus mondta: „Idegen voltam és befogadtatok. Amennyiben megtettétek a legkisebbjeimmel, az Én kicsinyeimmel, Velem tettétek.”

Ó, Mennyei Atyám, légy irgalmas!

²⁵² Mit gondol? Ön is műtetre vár. Idegen a számomra. Igaz? [A testvérnő azt mondja: „Igen.”] Nem idevalósi. [„Ismerem önt, de ön nem ismer engem.”] Ismer engem, de én nem ismerem önt. [„Ön nem ismer engem.”] De Isten ismeri magát. Hiszi ezt? [„Igen, hiszem.”] Műtetre vár. Nem itt él. Bedford közelében lakik, Springville-ben, vagy valami ilyesmi... Ott van, Springville-ben. Burton asszony... Nem, nem, elnézést, nem úgy értettem. Parker asszony, így hívják. Igaz? Nagyobb az, Aki önben van, mint az, aki megpróbálja megölni önt. Igaz? Hisz teljes szívéből? Akkor nem lesz szüksége műtetre, ha hisz.

²⁵³ Mit gondol minderről, testvérnő? Nem ismerem önt. Idegen vagyok a számára. Hiszi, hogy én az Ő prófétája vagyok? [A testvérnő azt mondja: „Hiszem.”] Hiszi. Köszönöm. Isten tisztelni fogja ezt. Ön White asszony. Fort Worth-ből, Texasból jött. Izombetegsége van, idegi probléma. Nagyon rossz állapotban van. Az orvostudomány szerint nincs remény a gyógyulására. A férjének lelki szüksége van, amiért imádkozik. Van egy fia, akinek hátproblémája van és szívproblémája. Van egy kislány a férje ölében. A kislány valamilyen beszéd problémával küzd, amiért imádkoznak. Ha ez igaz, emelje fel a kezét. [A férj azt mondja: „Így van. Ezek a szükségünk.”]

„Nagyobb az, Aki bennetek van, mint aki a világban van.” Hisztek ebben? [A gyülekezet azt mondja: „Ámen.”] Teljes szívből? [„Ámen.”] Teljes szívből? [„Ámen.”] Most hajtsuk meg a fejünket!

²⁵⁴ Most Ő végigjárta az épületet. Bebizonyította nektek, hogy Ő Isten. „Nagyobb az, Aki bennetek van, mint aki a világban van.” Ő az Úr, Isten. Most, Aki bennetek van... adjátok meg Neki az elsőségét! Hadd legyen az Ő Szava a döntő...

Mondjátok most a szívetekben, ha tudjátok teljes szívből és higgyétek is: „A betegség, ami a testemben volt, eltűnt.” Értitek? „Már nincs bajom. Többé nincs betegségem. Aki bennem van nagyobb, mint az, aki a testemben van. Aki a szívemben van nagyobb, mint az, aki a testemben van. Ezért az, Aki a szívemben van, teremtette az eget és a földet. A testemet Sátán beszennyezte, de én a Szent Szellem temploma vagyok. Ezért, Sátán, parancsolom neked, hogy hagyd el a testemet! Jézus Krisztus Nevében távozz belőlem!” Látjátok? Hiszitek ezt? Most mindannyian imádkozzunk a magunk módján, mindnyájan, míg én is imádkozom értetek.

²⁵⁵ Mindenható Istenünk, égnek és földnek Teremtője, élet Szerzője, a szív titkainak Felfedője, Te azt mondtad: „Isten Igéje élesebb a kétélű kardnál és még az elme gondolatait is megítéli.”

²⁵⁶ Ez az oka annak, hogy amikor az Ige testté lett, tudta, mire gondolnak, amint érzékelte a gondolataikat. Ő volt az Ige és az Ige ismerte a szívük titkait.

És az az Ige még mindig ugyanaz az Ige. Ma este látjuk, hogy kinyilatkoztatja Magát bennünk, kétezer év után, mert ezt Ő írta papírra és itt van, hogy alátámassza, megmutassa, hogy igaz.

²⁵⁷ Zsebkendőket helyeztek ide. Beteg emberek vannak mindenfelé. Imádkozom, hogy a nagy Szent Szellem, – Aki jelen van, Aki megmutatja ezeket a dolgokat, Aki elmondja ezeket a dolgokat és sohasem hibázik, hanem mindig igazat mond, soha nem hibázhat, mert Ő Isten, – kenje fel ezeket a zsebkendőket a Jelenlétével és gyógyítson meg minden beteget, akire ráhelyezik! És az Isten az, Aki kétezer év után is él és kiformalhatja Magát a kegyelem és hit által megváltott bűnösök szívében és halandó ajkakon keresztül szólhatja a Saját Igéit, és figyelhetik ahogy pontosan meg is történik, amit Ő megígért.

²⁵⁸ Uram, Istenem, kérlek, légy irgalmas hozzánk! És minden férfiért és asszonyért, aki itt ül, bármilyen betegsége vagy baja van; ahogy Mózes a népért a résbe vetette magát, ma este én is a szívemet Eléd tárom, Uram. És a teljes, Beléd vetett hitemet, amit adtál nekem, nekik adom. Ahogy Péter mondta az Ékes kapunál: „Amim van, azt adom neked. A názáreti Jézus Krisztus Nevében kelj fel és járj!” És az az ember néhány pillanattal azelőtt sánta és gyenge volt, de miközben tartották, bokái erőre kaptak. Ugrálva, dicsérve és Istent áldva lépett be Isten házába.

²⁵⁹ Te ugyanaz vagy tegnap, ma és mindörökké. És az Ő apostola azt mondta: „Amim van, azt adom neked.” Ez hit volt. És én is azt mondom: „Amim van, azt adom ennek a közönségnek.” A názáreti Jézus Krisztus Nevében tagadjátok meg a betegségeket, mert nagyobb az, Aki bennetek van, mint az ördög, aki megpróbálja elvenni az életeteket! Ti Isten gyermekei vagytok. Ti vagytok a megváltottak.

²⁶⁰ Parancsolom, hogy Sátán távozzon ebből a népből! Isten, Aki a minap visszaküldte a vihart, Isten, Aki lecsendesítette a szelet és a hullámokat, gondoskodjon arról, hogy minden betegség eltűnjön ezekből az emberekből és Krisztus hatalma nyilvánuljon meg az életükben ebben az órában! Minden bűnös térjen meg! Minden ember, aki nincs közel Hozzád, jöjjön rendbe ebben az órában! Legyen így, Jézus Krisztus Nevében!

²⁶¹ Én, mint a pásztorotok, a testvéretek, azzal a hittel, amim van, kértem Istent, hogy helyezze ezt rátok. Hiszem, hogy megkapom, amit kértem. Most, ha ti is hisztek velem együtt, azzal a hitel, ami nekem van, nektek adom erre az órára.

És most, Jézus Krisztus, Isten Fia Nevében, tagadjátok meg a bajaitokat, betegségeket, és mondjátok neki: „El kell menned!” Mert nektek van hitetek, plusz az én hitem, Jézus Krisztus erejével, Akinek határtalan jelenléte itt van, hogy igazolja és bizonyítsa, hogy Ő itt van és meggyógyít titeket ebben a pillanatban.

²⁶² Hiszi ezt, hölgyem, aki ezen a hordágyon fekszik? [A testvérnő azt mondja: „Így van.”] Bár az izmaid olyanok, ahogy ezt nevezik, szklerózis és ilyesmi, járhatsz, ha megpróbálod. Állj fel Jézus Krisztus Nevében! Segítsétek fel őt! Tessék, már megy is. Hát nem hisztek? A többiek is, álljatok fel! A bokái erőre kaptak. Most emeljük fel kezeinket és dicsérjük Őt!

²⁶³ Nagy Jehova Isten, Jézus Krisztus Nevében Rád bízunk magunkat a gyógyulásban. Ámen.
